

บทที่ 4

ผลการศึกษาและการอภิปรายผลการศึกษา

ผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง “การพึ่งตนเองของแรงงานในชุมชนบางขุน จังหวัดนนทบุรี”
ปรากฏผลการศึกษา ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับประวัติชุมชนบางขุน จังหวัดนนทบุรี

ส่วนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 3 การเข้าถึงบริการของรัฐที่เสริมสร้างความเข้มแข็งของประชาชน

ส่วนที่ 4 ความสามารถในการพึ่งตนเอง

ส่วนที่ 5 การทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปร

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับประวัติชุมชนบางขุน จังหวัดนนทบุรี

ตำบลบางขุนเป็นที่ราบลุ่ม ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม เช่น ทำสวนผลไม้และเพาะขยายกิ่งพันธุ์ไม้จำหน่ายไม้ดอกไม้ประดับเป็นหลักทั้งนี้เนื่องจากสภาพพื้นที่มีความอุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การเพาะปลูกและไม่มีปัญหาเรื่องน้ำการเกษตร ปัจจุบันราษฎรส่วนใหญ่สนับสนุนให้บุตรหลานได้รับการศึกษาส่งผลให้เยาวชนรุ่นใหม่เปลี่ยนแปลงหันไปประกอบอาชีพอื่น ๆ แทนอาชีพเกษตรกร เช่น รับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และลูกจ้างบริษัท ห้างร้านต่าง ๆ รวมทั้งมีการย้ายถิ่นฐานไปอยู่ที่อื่น ประกอบกับราษฎรบางส่วนขายที่ดินให้แก่เกษตรกร

ที่ตั้งของชุมชนบางขุน จังหวัดนนทบุรี

ทิศเหนือ ติดต่อกับ ตำบลบางสีทองและเทศบาลเมืองบางกรวย

ทิศใต้ ติดต่อกับ ตำบลบางขุนทองและตำบลมหาสวัสดิ์

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ ตำบลมหาสวัสดิ์และเทศบาลเมืองบางกรวย

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ ตำบลบางขุนทอง

ส่วนที่ 1 จากการสัมภาษณ์ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบางขนุน จำนวน 1 คน เมื่อวันที่ 1 กันยายน 2549 ได้ความว่า ชุมชนบางขนุนอยู่ภายใต้การดูแลขององค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็ก แรงงานในชุมชนบางขนุนจำนวน 492 คน 191ครัวเรือน แรงงานส่วนมากประกอบอาชีพเกษตรกร รับจ้าง ค้าขายและรับราชการ ชุมชนบางขนุนมีโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมต่าง ๆ เกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก การเกิดโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ในแต่ละปีนั้นองค์การบริหารส่วนตำบลต้องเขียนแผนยุทธศาสตร์และแผนพัฒนาสามปีขององค์การบริหารส่วนตำบลบางขนุนก่อนเพื่อใช้เป็นแผนยุทธศาสตร์ต่อไป แผนพัฒนาสามปีต้องสัมพันธ์กับงบประมาณประจำปี เพราะแผนพัฒนาสามปีกำหนดรายละเอียดและแผนงานโครงการพัฒนาที่จัดทำขึ้นโดยใช้งบประมาณแต่ละปี หัวหน้าโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชุมชนบางขนุนนั้นมาจากรัฐบาลเป็นผู้จัดสรรงบประมาณ ซึ่งบางโครงการไม่ได้ริเริ่มจากรัฐบาลโดยตรงแต่มาจากเทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อแก้ไขหรือบรรเทาปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชุมชน โครงการหรือบริการหรือกิจกรรมที่รัฐบาลเป็นผู้ริเริ่ม เช่น โครงการสร้างหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า 30 บาท โครงการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง โครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ โครงการคาราวานแก็งน การทำแผนชุมชน เป็นต้น ส่วนโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่มาจากเทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบล เช่น โครงการก่อสร้างศูนย์ประสานงานในการปฏิบัติการต่อต้านยาเสพติด โครงการศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาเสพติดในเด็กนักเรียน โครงการส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุในชุมชน โครงการรณรงค์ให้ความรู้ในเรื่องการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช โครงการค่ายสามวันสร้างสรรค์สายใยครอบครัว โครงการชาวบางกรวยรวยความแข็งแรง (มหกรรมกีฬาเพื่อสุขภาพ) โครงการรณรงค์ปรับปรุงภูมิทัศน์การอบรมกลุ่มอาชีพ การเรียนรู้อาชีพและการส่งเสริมสหกรณ์บางขนุน การจัดทำแผนชุมชน เป็นต้น ซึ่งประชาชนในชุมชนบางขนุนมีส่วนร่วมริเริ่ม ร่วมคิด ร่วมทำ โครงการหรือบริการหรือกิจกรรมต่าง ๆ โดยองค์การบริหารส่วนตำบลการสนับสนุน เช่น การจัดตั้งชมรมผู้สูงอายุซึ่งประชุมกลุ่มทุกเดือนโดยใช้ห้องประชุมขององค์การบริหารส่วนตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลมีส่วนสนับสนุนกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการประชุม เป็นต้น หัวหน้าโครงการแต่ละโครงการที่เกิดขึ้นในชุมชนบางขนุน แรงงานส่วนใหญ่ให้ความร่วมมือในโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมเป็นอย่างดี แรงงานในชุมชนบางขนุนสามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารของโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ได้จากเสียงตามสายในชุมชน เว็บไซต์ขององค์การบริหารส่วนตำบลบางขนุน และศูนย์ข้อมูลข่าวสารและการเผยแพร่ข้อมูล ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลจัดห้องอินเทอร์เน็ตให้ประชาชนมาใช้บริการโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ไม่ว่าจะใช้ค้นคว้าหาข้อมูลข่าวสารหรือเพื่อ

ความบันเทิง การที่แรงงานในชุมชนบางชนวนมีส่วนร่วมในโครงการต่าง ๆ ผลตอบแทนที่แรงงานได้รับการมีส่วนร่วมในโครงการหรือบริการหรือกิจกรรม คือ องค์การบริหารส่วนตำบลมีการเลี้ยงอาหารกลางวัน บริการน้ำดื่ม สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ และเกิดความสามัคคีคือประชาชนในชุมชน เป็นต้น

ส่วนที่ 2 จากการสัมภาษณ์แรงงานที่เป็นผู้นำชุมชนและเป็นผู้ประสานงานในชุมชนจำนวน 1 คน โดยปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบางชนวนเป็นผู้นัด เมื่อวันที่ 1 กันยายน 2549 สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้ การสื่อสารภายในชุมชน ราษฎรในชุมชนบางชนวนส่วนใหญ่รับทราบข้อมูลข่าวสารของโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมโดยเสียงตามสายขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลบางชนวนเป็นผู้ประกาศ โดยสามารถเลือกเข้ารับบริการในโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่ต้องการ องค์การบริหารส่วนตำบลเปิดโอกาสให้แรงงานในชุมชนบางชนวนเข้าร่วมโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมต่าง ๆ อย่างเต็มที่ การที่ราษฎรเข้ามามีส่วนร่วมในโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมต่าง ๆ นั้นไม่ได้หวังผลตอบแทนใด ๆ ไม่ว่าจะเป็นเงิน สิ่งของ แต่ราษฎรมีส่วนร่วมในโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมด้วยการอำนวยความสะดวกของประชาชน ซึ่งการที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ขึ้นมานั้นได้มีการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกให้ประชาชนที่มีส่วนร่วมในโครงการหรือบริการหรือกิจกรรม เช่น การเลี้ยงอาหารกลางวัน บริการน้ำดื่ม บริการรถรับ-ส่งที่โครงการหรือบริการหรือกิจกรรมจัดขึ้นภายนอกพื้นที่ชุมชนบางชนวน การที่โครงการหรือบริการหรือกิจกรรมที่รัฐบาลจัดสรรขึ้นหรือองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้จัดโครงการนั้นแรงงานในชุมชนบางชนวนได้ความสะดวกในการใช้บริการในโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การใช้อินเทอร์เน็ตโดยทางองค์การบริหารส่วนตำบลได้จัดห้องไว้ให้แรงงานที่ต้องการใช้อินเทอร์เน็ตซึ่งทำให้แรงงานในชุมชนบางชนวนสามารถมีความรู้ความสามารถพัฒนาตนเองและชุมชนได้ เป็นต้น ผลของการใช้บริการ บางโครงการประชาชนไม่ได้รับความสะดวกในการใช้บริการโครงการ เช่น โครงการสร้างหลักประกันถ้วนหน้า 30 บาทรักษาทุกโรค โดยบางครั้งแรงงานในชุมชนบางชนวนบางคนไม่สบายแล้วไปโรงพยาบาลแต่เมื่อไปถึงพยาบาลบอกให้กลับบ้านเพราะไม่มีแพทย์ประจำอยู่โรงพยาบาล บางครั้งไม่ได้รับการตรวจจากแพทย์แต่พยาบาลจ่ายยาพาราเซตามอลมาให้รับประทานแทน ซึ่งทำให้ประชาชนไม่ไว้วางใจโรงพยาบาลในพื้นที่ชุมชนทำให้ต้องไปหาแพทย์ในโรงพยาบาลนอกพื้นที่ชุมชนบางชนวน ประโยชน์ที่ราษฎรได้รับจากโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดขึ้นนั้นช่วยทำให้สุขอนามัยที่ดีในการเข้าร่วมโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ทำให้ประชาชนนำความรู้และทักษะมา

ประกอบอาชีพได้ เช่น การจัดอบรมอาชีพ โครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เป็นต้น ซึ่งถือเป็นการช่วยเพิ่มรายได้ให้กับประชาชนด้วยเช่นกัน การมีส่วนร่วมของราษฎร ราษฎรในชุมชนได้มีส่วนร่วมในการริเริ่มโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมของชุมชนโดยองค์การบริหารส่วนตำบลเปิดโอกาสให้ประชาชนในชุมชนมีส่วนร่วมในการริเริ่มจัดโครงการหรือบริการหรือกิจกรรม เช่น ได้จัดตั้งชมรมผู้สูงอายุ เป็นต้น ประชาชนมีส่วนร่วมในดำเนินงานในโครงการต่าง ๆ โดยการลงแรง การบริจาคทรัพย์ การให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ซึ่งการที่ประชาชนมีส่วนร่วมในโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมต่าง ๆ นั้น เป็นการทำด้วยใจโดยไม่หวังผลตอบแทน ประชาชนในชุมชนบางชุมชนมีการช่วยเหลือเกื้อกูลและเอื้ออาทรต่อกันเมื่อประสบปัญหาในด้านต่าง ๆ ประชาชนในชุมชนบางชุมชนให้ความช่วยเหลือจาก เพื่อน ครอบครัว ชมรม องค์กร สมาคม เป็นอย่างดี

ส่วนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

สถานภาพในครอบครัวของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า เป็นผู้แทนหัวหน้าครอบครัว ร้อยละ 60.7 และหัวหน้าครอบครัว ร้อยละ 39.3

1. เพศ

แรงงานในชุมชนบางชุมชน จังหวัดนนทบุรีเป็นเพศหญิง ร้อย 51.9 และเพศชาย ร้อยละ 48.1

2. อายุ

แรงงานในชุมชนบางชุมชน ร้อยละ 28.1 มีอายุระหว่าง 31-40 ปีมากที่สุด รองลงมา ร้อยละ 25.2 อายุระหว่าง 41-50 ปี รองลงมา ร้อยละ 20.0 อายุระหว่าง 20-30 ปี และมีเพียง ร้อยละ 9.6 ที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป

3. การศึกษา

แรงงานในชุมชนบางชุมชน ร้อยละ 26.7 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี รองลงมา ร้อยละ 25.9 จบการศึกษาระดับ ปวช., ปวส., อนุปริญญาตรี ร้อยละ 23.7 จบการศึกษาระดับ มัธยม และการศึกษาระดับประถม ร้อยละ 21.5 ตามลำดับ มีเพียง ร้อยละ 2.2 เท่านั้นที่จบการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี

4. สถานภาพการสมรส

แรงงานในชุมชนบางชนวนส่วนใหญ่ ร้อยละ 60.0 มีสถานภาพการสมรสแล้ว รองลงมา ร้อยละ 29.6 สถานภาพโสด รองลงมา ร้อยละ 8.1 สถานภาพหม้าย/หย่าร้างและ ร้อยละ 2.2 สถานภาพแยกกันอยู่

5. อาชีพ

แรงงานในชุมชนบางชนวน ร้อยละ 29.6 ประกอบรับจ้างทั่วไปมากที่สุด รองลงมา ร้อยละ 27.4 ประกอบอาชีพเกษตรกร ร้อยละ 24.4 ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไปและมีร้อยละ 18.5 ประกอบอาชีพข้าราชการ

6. รายได้

แรงงานในชุมชนบางชนวน ร้อยละ 60.7 มีรายได้ 2,501-3,000 บาท รองลงมา ร้อยละ 30.4 มีรายได้ 3,001-9,000 บาท รองลงมา ร้อยละ 6.7 มีรายได้ 9,001 บาทขึ้นไป ร้อยละ 2.2 มีรายได้ 1-2,500 บาท รองลงมา (ตารางที่ 4.1)

ตารางที่ 4.1
ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูล	จำนวน (คน) N = 135	ร้อยละ
<u>เพศ</u>		
ชาย	65	48.1
หญิง	70	51.9
<u>อายุ</u>		
20-30 ปี	27	20.0
31-40 ปี	38	28.1
41-50 ปี	34	25.2
51-60 ปี	23	17.0
60 ปีขึ้นไป	13	9.6

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน (คน) N = 135	ร้อยละ
<u>การศึกษา</u>		
ประถม	29	21.5
มัธยม	32	23.7
ปวช., ปวส., อนุปริญญา	35	25.9
ปริญญาตรี	36	26.7
สูงกว่าปริญญาตรี	3	2.2
<u>สถานภาพสมรส</u>		
สมรส	81	60.0
โสด	40	29.6
หม้าย/หย่า	11	8.1
แยกกันอยู่	3	2.2
<u>อาชีพ</u>		
รับจ้างทั่วไป	40	29.6
เกษตรกร	37	27.4
ค้าขาย	33	24.4
ข้าราชการ	25	18.5
<u>รายได้</u>		
1-2,500 บาท	3	2.2
2,501-3,000 บาท	82	60.7
3,001-9,000 บาท	41	30.4
9,001 บาทขึ้นไป	9	6.7

ส่วนที่ 3 การเข้าถึงบริการของรัฐที่เสริมสร้างความเข้มแข็งของประชาชน

1. การรับรู้ข้อมูลของโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมที่รัฐบาลจัดสรร

ผลการศึกษาพบว่าแรงงานเข้าถึงบริการของรัฐเรื่องการรับรู้ข้อมูลของโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมที่รัฐบาลจัดสรรโดยรวมมีระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.17$) แต่มีระดับการรับรู้ข้อมูลในระดับมากในทุกเรื่องที่ค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกัน พิจารณาจากค่าร้อยละของการเลือกตอบระดับการรับรู้ข้อมูลของโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมที่รัฐบาลจัดสรรพบว่า แรงงานเลือกตอบในระดับมากเรื่องจากการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมของรัฐบาลในจำนวนมากที่สุด คือ ร้อยละ 57.0 รองลงมา คือ เรื่องส่วนร่วมในการเผยแพร่ข้อมูลของโครงการหรือบริการหรือกิจกรรม ร้อยละ 53.3 ตามลำดับ ส่วนการเลือกตอบรับรู้ข้อมูลของโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมที่รัฐบาลจัดสรรระดับปานกลางในจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 46.7 เรื่องแรงงานสามารถเลือกใช้บริการตามความต้องการและตามความสนใจได้ (ตารางที่ 4.2)

ตารางที่ 4.2

การรับรู้ข้อมูลของโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมที่รัฐบาลจัดสรร

การรับรู้ข้อมูลของโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมที่รัฐบาลจัดสรร	ระดับการรับรู้ข้อมูล			\bar{X}	S.D.	การแปลผล
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
จากการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมของรัฐบาล	77 (57.0)	47 (34.8)	11 (8.1)	2.49	0.65	มาก
การรับรู้ข้อมูลทำให้แรงงานสามารถเลือกใช้บริการตามความต้องการและตามความสนใจได้	65 (48.1)	63 (46.7)	7 (5.2)	2.43	0.59	มาก

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

การรับรู้ข้อมูลของโครงการหรือ บริการหรือกิจกรรม ที่รัฐบาลจัดสรร	ระดับการรับรู้ข้อมูล			\bar{X}	S.D.	การ แปลผล
	มาก	ปาน กลาง	น้อย			
แรงงานมีส่วนร่วมในการเผยแพร่ ข้อมูลของโครงการหรือบริการหรือ กิจกรรม	57 (53.3)	59 (43.7)	4 (3.0)	2.36	0.59	มาก
รวม	33 (24.4)	92 (68.1)	10 (7.4)	2.17	0.54	ปาน กลาง

2. การใช้ประโยชน์จากโครงการที่รัฐบาลจัดสรรให้

ผลการศึกษาพบว่า แรงงานสามารถเข้าถึงบริการของรัฐในการใช้ประโยชน์จากโครงการที่รัฐบาลจัดสรรให้โดยรวมระดับมาก ($\bar{X} = 2.65$) แต่มีระดับสามารถใช้ประโยชน์จากโครงการที่รัฐบาลจัดสรรระดับมากในทุกเรื่องที่ค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกัน พิจารณาจากค่าร้อยละของการเลือกตอบระดับการใช้ประโยชน์จากโครงการที่รัฐบาลจัดสรรพบว่า เรื่องโครงการทำให้แรงงานมีความรู้ ทักษะไปประกอบอาชีพในจำนวนมากที่สุด คือ ร้อยละ 55.6 รองลงมา คือ เรื่องทำให้แรงงานมีสุขภาพอนามัยที่ดี คือ ร้อยละ 54.8 ตามลำดับ ส่วนการเลือกตอบการใช้ประโยชน์จากโครงการที่รัฐบาลจัดสรรระดับปานกลางในจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 45.9 เรื่องการทำให้แรงงานมีความรู้ความสามารถในการพัฒนาตนเองและชุมชน (ตารางที่ 4.3)

ตารางที่ 4.3
การใช้ประโยชน์จากโครงการที่รัฐบาลจัดสรรให้

การใช้ประโยชน์จากโครงการที่ รัฐบาลจัดสรร	ระดับการรับรู้ข้อมูล			\bar{X}	S.D.	การ แปลผล
	มาก	ปาน กลาง	น้อย			
โครงการหรือบริการหรือกิจกรรม ที่รัฐบาลจัดสรรให้ทำแรงงานมี สุขภาพอนามัยที่ดี	74 (54.8)	58 (43.0)	3 (2.2)	2.53	0.54	มาก
โครงการหรือบริการหรือกิจกรรม ที่รัฐบาลจัดสรรให้ทำให้แรงงาน มีความรู้และทักษะใน การประกอบอาชีพ	75 (55.6)	57 (42.2)	3 (2.2)	2.53	0.54	มาก
แรงงานสะดวกในการใช้บริการ ในโครงการหรือบริการหรือ กิจกรรมที่รัฐบาลจัดให้	72 (53.3)	59 (43.7)	4 (3.0)	2.50	0.56	มาก
การเข้าร่วมโครงการหรือบริการ กิจกรรมต่าง ๆ ทำให้แรงงานมี ความรู้ความสามารถ ใน การพัฒนาตนเองและชุมชน	70 (51.9)	62 (45.9)	3 (2.2)	2.50	0.55	มาก
รวม	91 (67.4)	41 (30.4)	3 (2.2)	2.65	0.52	มาก

3. การมีส่วนร่วมในโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน

ผลการศึกษาพบว่าแรงงานเข้าถึงบริการของรัฐเรื่องการมีส่วนร่วมในโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชนโดยรวมในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.16$) เมื่อพิจารณาจากค่าร้อยละในแต่ละเรื่องจากการเลือกตอบระดับการมีส่วนร่วมในโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชนพบว่าแรงงานมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่อโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชนระดับมาก ร้อยละ 56.3 แต่การเข้าถึงบริการระดับปานกลางใน

จำนวนมากที่สุด เรื่องการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของชุมชนในโครงการต่าง ๆ ของรัฐบาล เช่น การลงแรง การบริจาคทรัพย์ คือ ร้อยละ 49.6 รองลงมา คือ เรื่องมีส่วนร่วมในการริเริ่มให้จัดกิจกรรมในโครงการต่าง ๆ ร้อยละ 46.7 ตามลำดับ (ตารางที่ 4.4)

ตารางที่ 4.4

การมีส่วนร่วมในโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน

การมีส่วนร่วมในโครงการหรือ บริการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน	ระดับการรับรู้ข้อมูล			\bar{X}	S.D.	การ แปลผล
	มาก	ปาน กลาง	น้อย			
ท่านมีส่วนร่วมในการแสดง ความคิดเห็นต่อโครงการหรือ บริการหรือกิจกรรมรัฐบาล	76 (56.3)	53 (39.3)	6 (4.4)	2.52	0.58	มาก
แรงงานมีส่วนร่วมในการริเริ่มให้จัด กิจกรรมในโครงการต่าง ๆ	62 (45.9)	63 (46.7)	10 (7.4)	2.39	0.62	ปาน กลาง
แรงงานมีส่วนร่วมในการ ดำเนินงานของชุมชนในโครงการ ต่าง ๆ ของรัฐบาล เช่น การลงแรง การบริจาคทรัพย์	60 (44.4)	67 (49.6)	8 (5.9)	2.39	0.60	ปาน กลาง
รวม	35 (25.9)	86 (63.7)	14 (10.4)	2.16	0.58	ปาน กลาง

4. การสนับสนุนทางสังคม

ผลการศึกษาพบว่าแรงงานเข้าถึงบริการของรัฐเรื่องการสนับสนุนทางสังคมโดยรวมมีระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.24$) แต่มีระดับการสนับสนุนทางสังคมในระดับมากในทุกเรื่องที่ค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกัน เมื่อพิจารณาจากค่าร้อยละของการเลือกตอบระดับการได้รับการสนับสนุนทางสังคมพบว่า แรงงานเลือกตอบว่าในระดับมากเรื่อง ได้รับการยอมรับในความคิด ความรู้ ความสามารถจากคนในบางชุมชนในจำนวนมากที่สุด คือ ร้อยละ 54.1 รองลงมา คือ เรื่องได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่ใดหน้าที่หนึ่ง ร้อยละ 51.9 ตามลำดับ ส่วนการเลือกตอบแรงงานได้รับ

การสนับสนุนทางสังคมระดับปานกลางในจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 47.4 เรื่องเมื่อประสบปัญหาสามารถขอความช่วยเหลือจากแหล่งต่าง ๆ เช่น เพื่อน ครอบครัว ชมรม องค์กร สมาคม ฯลฯ (ตารางที่ 4.5)

ตารางที่ 4.5
การสนับสนุนทางสังคม

การสนับสนุนทางสังคม	ระดับการสนับสนุนทางสังคม			\bar{X}	S.D.	การแปลผล
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
แรงงานได้รับการยอมรับในความคิดความรู้ความสามารถจากคนในบางชนวน	73 (54.1)	56 (41.5)	6 (4.4)	2.50	0.58	มาก
เมื่อประสบปัญหาแรงงานสามารถขอความช่วยเหลือจากแหล่งต่าง ๆ เช่น เพื่อน ครอบครัว ชมรม องค์กร สมาคม ฯลฯ	68 (50.4)	64 (47.4)	3 (2.2)	2.48	0.54	มาก
เมื่อมีการรวมกลุ่มในชมรมหรือสมาคมแรงงานมักได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่ใดหน้าที่หนึ่ง	70 (51.9)	56 (41.5)	9 (6.7)	2.45	0.62	มาก
รวม	45 (33.3)	78 (57.8)	12 (8.9)	2.24	0.60	ปานกลาง

ส่วนที่ 4 ความสามารถในการพึ่งตนเอง

1. ด้านสุขภาพอนามัยที่ดี

ผลการศึกษาพบว่า แรงงานสามารถพึ่งตนเองในการมีสุขภาพอนามัยที่ดีโดยรวมระดับมาก ($\bar{X} = 2.28$) และมีความสามารถในการพึ่งตนเองด้านสุขภาพในระดับมากทุกเรื่อง เมื่อพิจารณาจากการเลือกตอบระดับการพึ่งตนเองในแต่ละเรื่องแรงงานมีความคิดเห็นที่สามารถพึ่งตนเองในระดับมากเรื่อง ชุมชนบางชนวนมีเจ้าหน้าที่ของรัฐและอาสาสมัครเฝ้าระวังด้านสาธารณสุขมากที่สุด คือ ร้อยละ 60.7 รองลงมา คือ ร้อยละ 51.9 เรื่องแรงงานและหรือสมาชิกในครอบครัวสามารถเข้ารับบริการด้านสุขภาพจากหน่วยงานบริการทุกครั้งที่ต้องการ ส่วนความสามารถพึ่งตนเองของแรงงานในระดับปานกลางมากที่สุด คือ ร้อยละ 48.4 เรื่องในชุมชนบางชนวนมีสภาวะแวดล้อมที่ดี เช่น การกำจัดขยะมูลฝอยไม่ให้มีมลภาวะและแรงงานสามารถจัดหาอาหารและน้ำดื่มที่ถูกรับรอง (ตารางที่ 4.6)

ตารางที่ 4.6
ด้านสุขภาพอนามัยที่ดี

ด้านสุขภาพอนามัยที่ดี	ระดับการพึ่งตนเอง			\bar{X}	S.D.	การแปลผล
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
ในชุมชนบางชนวนมีเจ้าหน้าที่ของรัฐและอาสาสมัครเฝ้าระวังด้านสาธารณสุข	82 (60.7)	48 (35.6)	5 (3.7)	2.57	0.57	มาก
แรงงานและหรือสมาชิกในครอบครัวสามารถเข้ารับบริการด้านสุขภาพจากหน่วยงานบริการทุกครั้งที่ต้องการ	70 (51.9)	59 (43.7)	6 (4.4)	2.52	0.51	มาก
ในชุมชนบางชนวนมีสภาวะแวดล้อมที่ดี เช่น การกำจัดขยะมูลฝอยไม่ให้มีมลภาวะ	68 (50.4)	65 (48.4)	2 (1.5)	2.49	0.53	มาก

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ด้านสุขภาพอนามัยที่ดี	ระดับการพึงตนเอง			\bar{X}	S.D.	การ แปลผล
	มาก	ปาน กลาง	น้อย			
แรงงานและหรือครอบครัวได้รับการตรวจสุขภาพประจำปีอย่างสม่ำเสมอ	71 (52.6)	63 (46.7)	1 (0.7)	2.47	0.58	มาก
แรงงานสามารถจัดหาอาหารและน้ำดื่มที่ถูกต้องอนามัย	68 (50.4)	62 (45.9)	5 (3.7)	2.47	0.57	มาก
รวม	73 (54.1)	27 (20.0)	35 (25.9)	2.28	0.58	มาก

2. ด้านความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพ

ผลการศึกษาพบว่า แรงงานสามารถพึงตนเองในการมีความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพโดยรวมระดับมาก ($\bar{X} = 2.37$) และแรงงานสามารถพึงตนเองด้านมีความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพระดับมากในทุกเรื่องโดยแรงงานแสดงความคิดเห็นจากการเลือกตอบแบบสอบถามการพึงตนเองด้านมีความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพเรื่องแรงงานและสมาชิกในครอบครัวสามารถขวนขวายและแสวงหาโอกาสในการฝึกอาชีพและพัฒนาทักษะได้ในระดับมากร้อยละ 70.4 ที่สูงที่สุดและรองลงมา คือ ร้อยละ 63.7 เรื่องแรงงานและสมาชิกในครอบครัวแสวงหาโอกาสในการศึกษา แรงงานสามารถพึงตนเองในระดับปานกลางที่มากที่สุดคือ ร้อยละ 45.9 เรื่องแรงงานสามารถสนับสนุนให้สมาชิกในครอบครัวได้รับการศึกษาตามความสนใจและความสามารถ (ตารางที่ 4.7)

ตารางที่ 4.7
ด้านความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพ

ด้านความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพ	ระดับการพึ่งตนเอง			\bar{X}	S.D.	การแปลผล
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
แรงงานและสมาชิกในครอบครัวสามารถขวนขวายและแสวงหาโอกาสในการฝึกอาชีพและพัฒนาทักษะ	95 (70.4)	38 (28.1)	2 (1.5)	2.69	0.50	มาก
แรงงานและสมาชิกในครอบครัวสามารถขวนขวายและแสวงหาโอกาสในการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น	86 (63.7)	46 (34.1)	3 (2.2)	2.61	0.53	มาก
แรงงานพร้อมเข้าร่วมการพัฒนาฝีมือแรงงานหรืออบรมเพื่อประกอบอาชีพใหม่อื่น ๆ	72 (53.3)	59 (43.7)	4 (3.0)	2.50	0.56	มาก
แรงงานสามารถสนับสนุนให้สมาชิกในครอบครัวได้รับการศึกษาตามความสนใจและความสามารถ	64 (47.4)	62 (45.9)	9 (6.7)	2.41	0.61	มาก
แรงงานและสมาชิกในครอบครัวได้รับการศึกษาภาคบังคับ	69 (51.1)	48 (35.6)	18 (13.3)	2.38	0.71	มาก
รวม	73 (54.1)	39 (28.9)	23 (17.0)	2.37	0.76	มาก

3. ด้านเศรษฐกิจ

ผลการศึกษาพบว่า แรงงานสามารถพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจโดยรวมมีระดับมาก ($\bar{X} = 2.49$) และแรงงานสามารถพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจระดับมากในทุกเรื่องโดยแรงงานแสดง

ความคิดเห็นจากการเลือกตอบแบบสอบถามการพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจระดับมากในร้อยละที่ไม่แตกต่างกันนักในเรื่องสามารถจัดสรรรายได้ของตนเองและครอบครัวเพื่อการออมและมีรายได้สม่ำเสมอจากการประกอบอาชีพ ร้อยละ 57.8 และ 54.1 ตามลำดับ และแรงงานพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจระดับปานกลางในจำนวนมากที่สุด คือ ร้อยละ 45.2 เรื่องแรงงานมีอาชีพที่มั่นคง (ตารางที่ 4.8)

ตารางที่ 4.8
ด้านเศรษฐกิจ

ด้านเศรษฐกิจ	ระดับการพึ่งตนเอง			\bar{X}	S.D.	การ แปลผล
	มาก	ปาน กลาง	น้อย			
แรงงานสามารถจัดสรรรายได้ ของตนเองและครอบครัวเพื่อ การออม	78 (57.8)	48 (35.6)	9 (6.7)	2.51	0.62	มาก
แรงงานมีรายได้สม่ำเสมอจาก การประกอบอาชีพ	73 (54.1)	57 (42.2)	5 (3.7)	2.50	0.57	มาก
แรงงานสามารถประกอบอาชีพ ด้วยตนเองโดยไม่ต้องพึ่งผู้อื่น	70 (51.9)	60 (44.4)	5 (3.7)	2.48	0.57	มาก
แรงงานมีอาชีพที่ความมั่นคง	69 (51.1)	61 (45.2)	5 (3.7)	2.47	0.57	มาก
รวม	82 (60.7)	38 (28.1)	11 (11.1)	2.49	0.68	มาก

4. ด้านสัมพันธภาพและความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัว

ผลการศึกษาพบว่าแรงงานสามารถพึ่งตนเองด้านความสัมพันธ์ภาพและความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัวโดยรวมมีระดับมาก ($\bar{X} = 2.56$) และสัมพันธภาพและความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัวระดับมากในทุกเรื่องโดยแรงงานแสดงความคิดเห็นจากการเลือกตอบแบบสอบถามระดับสัมพันธภาพและความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัวระดับมากในร้อยละ

ละที่เท่ากันเรื่องครอบครัวของแรงงานมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกันและสมาชิกในครอบครัวของแรงงานช่วยเหลือเกื้อกูลและเอื้ออาทรต่อกัน ร้อยละ 69.6 และสัมพันธภาพและความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัวในชุมชนระดับปานกลางในจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 33.3 เรื่องแรงงานมีความสามัคคีและร่วมกันทำกิจกรรมต่าง ๆ ในชุมชน (ตารางที่ 4.9)

ตารางที่ 4.9

ด้านสัมพันธภาพและความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัว

สัมพันธภาพและความอบอุ่นใน ชุมชน/ครอบครัว	ระดับการพึงตนเอง			\bar{X}	S.D.	การ แปลผล
	มาก	ปาน กลาง	น้อย			
ครอบครัวของแรงงานมี สัมพันธภาพที่ดีต่อกัน	94 (69.6)	40 (29.6)	1 (0.7)	2.69	0.48	มาก
สมาชิกในครอบครัวของแรงงาน ช่วยเหลือเกื้อกูลและเอื้ออาทร ต่อกัน	94 (69.6)	39 (28.9)	2 (1.5)	2.68	0.50	มาก
แรงงานในชุมชนช่วยเหลือ เกื้อกูลซึ่งกันและกัน	89 (65.9)	45 (33.3)	1 (0.7)	2.65	0.49	มาก
แรงงานในชุมชนมีความสามัคคี และร่วมกันทำกิจกรรมต่าง ๆ ในชุมชน	86 (63.7)	46 (31.4)	3 (2.2)	2.61	0.53	มาก
รวม	90 (66.7)	30 (22.2)	15 (11.1)	2.56	0.67	มาก

ความคิดเห็นเพิ่มเติมในแรงงานชุมชนบางชุมชน

มีผู้ให้ข้อเสนอแนะจากการสัมภาษณ์ผู้นำชุมชนและมีหน้าที่ประสานงานกับองค์การบริหารส่วนตำบลบางชุมชน 1 ท่าน ซึ่งเกี่ยวกับการทำวิจัยครั้งนี้ว่า ต้องการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้ามาดูแลการให้บริการของแพทย์หรือพยาบาลมากกว่านี้เนื่องจากในปัจจุบันไปพบแพทย์ที่โรงพยาบาลของอำเภอไม่ได้รับการอำนวยความสะดวกในการใช้บริการ

ส่วนที่ 5 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยใช้ไคสแควร์ (Chi-square) อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้มีการรวมกลุ่มกันเป็นตาราง 2x2 เพื่อการให้การใช้ chi-square มีประสิทธิภาพ

1. ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปของแรงงานในชุมชนบางชนูกับความสามารถในการพึ่งตนเองด้านสุขภาพอนามัยที่ดี

1.1 เพศของแรงงานในชุมชนบางชนูกับความสามารถในการพึ่งตนเองสุขภาพอนามัยที่ดี ผลการศึกษาพบว่า เพศชายสามารถในการพึ่งตนเองด้านสุขภาพอนามัยที่ดีระดับมาก ร้อยละ 81.5 และเพศหญิงสามารถในการพึ่งตนเองด้านสุขภาพอนามัยที่ดีระดับมาก ร้อยละ 77.1 คือ มีจำนวนของแรงงานเพศชายที่สามารถพึ่งตนเองด้านสุขภาพอนามัยมากกว่าเพศหญิง แต่ผลการทดสอบระหว่างเพศและความสามารถในการพึ่งตนเองด้านสุขภาพอนามัยที่ดีด้วยค่า chi-square พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P = 0.529$) แสดงว่าเพศไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการพึ่งตนเองด้านการมีสุขภาพอนามัยที่ดี (ตารางที่ 4.10)

ตารางที่ 4.10

ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความสามารถในการการพึ่งตนเอง
ด้านสุขภาพอนามัยที่ดี

เพศ	ด้านสุขภาพอนามัยที่ดี		P
	มาก	น้อย	
ชาย	53 (81.5)	12 (18.5)	0.529
หญิง	54 (77.1)	16 (22.9)	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

1.2 อายุของแรงงานในชุมชนบางชนูกับความสามารถในการพึ่งตนเองด้านสุขภาพอนามัยที่ดี โดยแรงงานอายุระหว่าง 20-40 ปี สามารถพึ่งตนเองด้านสุขภาพอนามัยที่ดี

ระดับมาก ร้อยละ 80.6 และแรงงานอายุระหว่าง 41-60 ปีขึ้นไป สามารถพึ่งตนเองด้านสุขภาพอนามัยที่ดีระดับมาก ร้อยละ 77.9 คือ มีจำนวนของแรงงานแรงงานที่มีอายุระหว่าง 20-40 ปี สามารถพึ่งตนเองด้านสุขภาพอนามัยมากกว่าแรงงานที่มีอายุระหว่าง 41-60 ปีขึ้นไป แต่ผลการทดสอบระหว่างอายุและความสามารถในการพึ่งตนเองด้านสุขภาพอนามัยที่ดีด้วยค่า chi-square พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P = 0.704$) แสดงว่าอายุไม่มีความสัมพันธ์ต่อความสามารถในการพึ่งตนเองด้านสุขภาพอนามัยที่ดี (ตารางที่ 4.11)

ตารางที่ 4.11

ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับความสามารถในการพึ่งตนเอง
ด้านสุขภาพอนามัยที่ดี

อายุ	ด้านสุขภาพอนามัยที่ดี		P
	มาก	น้อย	
20-40 ปี	54 (80.6)	13 (19.4)	0.704
41-60 ปีขึ้นไป	53 (77.9)	15 (22.1)	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

1.3 การศึกษาแรงงานในชุมชนบางชุมชนกับความสามารถในการพึ่งตนเองด้านสุขภาพอนามัยที่ดี โดยแรงงานที่มีการศึกษาขั้นพื้นฐานสามารถพึ่งตนเองด้านสุขภาพอนามัยที่ดีระดับมาก ร้อยละ 73.4 และแรงงานที่มีการศึกษาระดับอุดมศึกษาสามารถพึ่งตนเองด้านการมีสุขภาพอนามัยที่ดีระดับมาก ร้อยละ 92.7 คือ มีจำนวนของแรงงานแรงงานที่มีการศึกษาในระดับอุดมศึกษาสามารถพึ่งตนเองด้านการมีสุขภาพอนามัยมากกว่าแรงงานที่มีการศึกษาขั้นพื้นฐาน และจากผลการทดสอบระหว่างการศึกษาศึกษาและความสามารถในการพึ่งตนเองด้านสุขภาพอนามัยที่ดีด้วยค่า chi-square พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติ ($P = 0.011$) แสดงว่าการศึกษามีผลต่อความสามารถในการพึ่งตนเองด้านสุขภาพอนามัยที่ดี (ตารางที่ 4.12)

ตารางที่ 4.12
ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับความสามารถในการพึ่งตนเอง
ด้านสุขภาพอนามัยที่ดี

การศึกษา	ด้านสุขภาพอนามัยที่ดี		P
	มาก	น้อย	
การศึกษาขั้นพื้นฐาน	69 (73.4)	25 (26.6)	0.011*
การศึกษาระดับอุดมศึกษา	38 (92.7)	3 (7.3)	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

1.4 สถานภาพการสมรสในชุมชนบางชนวนกับความสามารถในการพึ่งตนเองด้านสุขภาพอนามัยที่ดี โดยแรงงานที่มีสถานภาพโสดสามารถพึ่งตนเองด้านสุขภาพอนามัยที่ดีระดับมาก ร้อยละ 82.5 และแรงงานที่มีสถานภาพสมรสสามารถพึ่งตนเองด้านสุขภาพอนามัยที่ดีระดับมาก ร้อยละ 77.9 คือ มีจำนวนของแรงงานที่มีสถานภาพสมรสแล้วสามารถพึ่งตนเองด้านสุขภาพอนามัยมากกว่าแรงงานที่มีสถานภาพโสด แต่จากผลการทดสอบระหว่างสถานภาพการสมรสและการพึ่งตนเองด้านสุขภาพอนามัยที่ดีด้วยค่า chi-square พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P = 0.547$) แสดงว่าสถานภาพการสมรสไม่มีผลต่อความสามารถในการพึ่งตนเองด้านสุขภาพที่ดี (ตารางที่ 4.13)

ตารางที่ 4.13
ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพการสมรสกับความสามารถใน
ด้านสุขภาพอนามัยที่ดี

สถานภาพการสมรส	ด้านสุขภาพอนามัยที่ดี		P
	มาก	น้อย	
โสด	33 (82.5)	7 (17.5)	0.547
สมรส	74 (77.9)	21 (22.1)	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

1.5 อาชีพของแรงงานในชุมชนบางชนกับความสามารถในการพึ่งตนเองด้านสุขภาพอนามัยที่ดี โดยแรงงานที่มีอาชีพรับจ้างสามารถพึ่งตนเองด้านสุขภาพอนามัยที่ดีระดับมาก ร้อยละ 77.5 และแรงงานที่มีอาชีพอิสระสามารถพึ่งตนเองด้านสุขภาพอนามัยที่ดีระดับมาก ร้อยละ 80.0 คือ มีจำนวนของแรงงานที่มีอาชีพอิสระสามารถพึ่งตนเองด้านสุขภาพอนามัยมากกว่าแรงงานที่มีอาชีพรับจ้าง แต่จากผลการทดสอบระหว่างอาชีพและความสามารถในการพึ่งตนเองด้านสุขภาพอนามัยที่ดีด้วยค่า chi-square พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P = 0.744$) แสดงว่า อาชีพไม่มีผลต่อความสามารถในการพึ่งตนเองด้านสุขภาพอนามัยที่ดี (ตารางที่ 4.14)

ตารางที่ 4.14
ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับความสามารถในการพึ่งตนเอง
ด้านสุขภาพอนามัยที่ดี

อาชีพ	ด้านสุขภาพอนามัยที่ดี		P
	มาก	น้อย	
รับจ้าง	31 (77.5)	9 (22.5)	0.744
อิสระ	76 (80.0)	19 (20.0)	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

1.6 รายได้ของแรงงานในชุมชนบางชนวนกับความสามารถในการพึ่งตนเองด้านสุขภาพอนามัยที่ดี โดยแรงงานที่มีรายได้น้อยกว่า 3,000 บาท สามารถพึ่งตนเองด้านสุขภาพอนามัยที่ดีระดับมาก ร้อยละ 78.8 และแรงงานที่มีรายได้ระหว่าง 3,001-9,000 บาทขึ้นไป สามารถพึ่งตนเองด้านสุขภาพอนามัยที่ดีระดับมาก ร้อยละ 80.0 คือ มีจำนวนของแรงงานที่มีรายได้ระหว่าง 3,001-9,000 บาทขึ้นไป สามารถพึ่งตนเองด้านสุขภาพอนามัยมากกว่าแรงงานที่มีรายได้น้อยกว่า 3,000 บาท แต่จากผลการทดสอบระหว่างรายได้และความสามารถในการพึ่งตนเองด้านสุขภาพอนามัยที่ดีด้วยค่า chi-square พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P = 0.871$) แสดงว่ารายได้ไม่มีผลต่อความสามารถในการพึ่งตนเองด้านสุขภาพอนามัยที่ดี (ตารางที่ 4.15)

ตารางที่ 4.15
ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับความสามารถในการพึ่งตนเอง
ด้านสุขภาพอนามัยที่ดี

รายได้	ด้านสุขภาพอนามัยที่ดี		P
	มาก	น้อย	
น้อยกว่า 3,000 บาท	67 (78.8)	18 (21.2)	0.871
3,001-9,000 บาทขึ้นไป	40 (80.0)	10 (20.0)	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปของแรงงานในชุมชนบางชนวนับกับความสามารถในการพึ่งตนเองด้านความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพ

2.1 เพศของแรงงานในชุมชนบางชนวนับกับความสามารถในการพึ่งตนเองด้านความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพ โดยแรงงานเพศชายสามารถพึ่งตนเองด้านความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพระดับมาก ร้อยละ 75.4 และเพศหญิงสามารถพึ่งตนเองด้านความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพระดับมาก ร้อยละ 64.3 คือ มีจำนวนของแรงงานเพศชายที่สามารถพึ่งตนเองด้านความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพมากกว่าแรงงานเพศหญิง แต่จากผลการทดสอบระหว่างเพศและความสามารถในการพึ่งตนเองด้านความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพที่ดีด้วยค่า chi-square พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P = 0.161$) แสดงว่าเพศไม่มีผลต่อความสามารถในการพึ่งตนเองด้านความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพ (ตารางที่ 4.16)

ตารางที่ 4.16

ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความสามารถในการพึ่งตนเองด้านความรู้
และทักษะในการประกอบอาชีพ

เพศ	ด้านความรู้และทักษะใน การประกอบอาชีพ		P
	มาก	น้อย	
ชาย	49 (75.4)	16 (24.6)	0.161
หญิง	45 (64.3)	25 (35.7)	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.2 อายุของแรงงานในชุมชนบางชนูกับความสามารถในการพึ่งตนเองด้านความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพ โดยแรงงานอายุระหว่าง 20-40 ปี สามารถพึ่งตนเองด้านความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพระดับมาก ร้อยละ 77.6 และแรงงานอายุระหว่าง 41-60 ปีขึ้นไป สามารถพึ่งตนเองด้านความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพระดับมาก ร้อยละ 61.8 คือ มีจำนวนของแรงงานที่มีอายุระหว่าง 20-40 ปี สามารถพึ่งตนเองด้านความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพมากกว่าแรงงานที่มีอายุระหว่าง 41-60 ปีขึ้นไป และจากผลการทดสอบระหว่างอายุและความสามารถในการพึ่งตนเองด้านความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพที่ดี ด้วยค่า chi-square พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติ ($P = 0.045$) แสดงว่าเพศมีผลต่อความสามารถในการพึ่งตนเองด้านความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพ (ตารางที่ 4.17)

ตารางที่ 4.17

ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับความสามารถในการพึ่งตนเองด้านความรู้
และทักษะในการประกอบอาชีพ

อายุ	ด้านความรู้และทักษะใน การประกอบอาชีพ		P
	มาก	ปานกลาง	
20-40 ปี	52 (77.6)	25 (22.4)	0.045*
41-60 ปีขึ้นไป	42 (61.8)	26 (38.2)	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.3 การศึกษาของแรงงานในชุมชนบางชนวนกับความสามารถในการพึ่งตนเองด้านความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพ โดยแรงงานที่มีการศึกษาขั้นพื้นฐานสามารถพึ่งตนเองด้านความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพระดับมาก ร้อยละ 62.8 และแรงงานที่มีการศึกษาระดับอุดมศึกษาสามารถพึ่งตนเองด้านการมีความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพระดับมาก ร้อยละ 85.4 คือ มีจำนวนของแรงงานที่มีการศึกษาระดับอุดมศึกษาสามารถพึ่งตนเองด้านความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพมากกว่าแรงงานที่มีการศึกษาขั้นพื้นฐาน และจากผลการทดสอบระหว่างการศึกษาของแรงงานและความสามารถในการพึ่งตนเองด้านความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพด้วยค่า chi-square พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติ ($P = 0.009$) แสดงว่าการศึกษาของแรงงานมีผลต่อความสามารถในการพึ่งตนเองด้านความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพ (ตารางที่ 4.18)

ตารางที่ 4.18

ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับความสามารถในการพึ่งตนเอง
ด้านความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพ

การศึกษา	ด้านความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพ		P
	มาก	น้อย	
การศึกษาขั้นพื้นฐาน	59 (62.8)	35 (37.2)	0.009*
การศึกษาระดับอุดมศึกษา	35 (85.4)	6 (14.6)	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.4 สถานภาพการสมรสในชุมชนบางชนวนกับความสามารถในการพึ่งตนเองด้านความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพ โดยแรงงานที่มีสถานภาพโสดสามารถพึ่งตนเองด้านความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพระดับมาก ร้อยละ 77.5 และแรงงานที่มีสถานภาพสมรสแล้วสามารถพึ่งตนเองด้านความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพระดับมาก ร้อยละ 66.3 คือมีจำนวนของแรงงานที่มีสถานภาพโสดสามารถพึ่งตนเองด้านการมีความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพมากกว่าแรงงานที่มีสถานภาพสมรส แต่จากผลการทดสอบระหว่างสถานภาพการสมรสและความสามารถในการพึ่งตนเองด้านการมีความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพด้วยค่า chi-square พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P = 0.197$) แสดงว่าสถานภาพการสมรสไม่มีผลต่อความสามารถในการพึ่งตนเองด้านความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพ (ตารางที่ 4.19)

ตารางที่ 4.19

ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพการสมรสกับความสามารถในการพึ่งตนเองด้านความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพ

สถานภาพการสมรส	ด้านความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพ		P
	มาก	น้อย	
โสด	31 (77.5)	9 (22.5)	0.197
สมรส	63 (66.3)	32 (33.7)	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.5 อาชีพของแรงงานในชุมชนบางชนวนกับความสามารถในการพึ่งตนเองด้านความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพ โดยแรงงานที่มีอาชีพรับจ้างสามารถพึ่งตนเองด้านความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพระดับมาก ร้อยละ 72.5 และแรงงานที่ประกอบอาชีพอิสระสามารถพึ่งตนเองด้านความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพระดับมาก ร้อยละ 68.4 คือ มีจำนวนของแรงงานที่มีอาชีพรับจ้างสามารถพึ่งตนเองด้านการมีความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพมากกว่าแรงงานที่ประกอบอาชีพอิสระ แต่จากผลการทดสอบระหว่างอาชีพและความสามารถในการพึ่งตนเองด้านความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพด้วยค่า chi-square พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P = 0.638$) แสดงว่าอาชีพไม่มีผลต่อความสามารถในการพึ่งตนเองด้านความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพ (ตารางที่ 4.20)

ตารางที่ 4.20

ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับความสามารถในการพึ่งตนเอง
ด้านความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพ

อาชีพ	ด้านความรู้และทักษะใน การประกอบอาชีพ		P
	มาก	น้อย	
รับจ้าง	29 (72.5)	11 (27.5)	0.638
อิสระ	65 (68.4)	30 (31.6)	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.6 รายได้ของแรงงานในชุมชนบางชนวนกับความสามารถในการพึ่งตนเองด้านความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพ โดยแรงงานที่มีรายได้น้อยกว่า 3,000 บาท สามารถพึ่งตนเองด้านความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพระดับมาก ร้อยละ 78.8 และแรงงานที่มีรายได้ 3,001-6,000 บาทขึ้นไป สามารถพึ่งตนเองด้านความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพระดับมาก ร้อยละ 80.00 คือ มีจำนวนของแรงงานที่มีรายได้ 3,001-6,000 บาทขึ้นไป สามารถพึ่งตนเองด้านความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพระดับมากมากกว่าแรงงานที่มีรายได้น้อยกว่า 3,000 บาท แต่จากผลการทดสอบระหว่างรายได้และความสามารถในการพึ่งตนเองด้านความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพด้วยค่า chi-square พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P = 0.871$) แสดงว่ารายได้มีผลต่อความสามารถในการพึ่งตนเองด้านความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพ (ตารางที่ 4.21)

ตารางที่ 4.21

ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับความสามารถในการพึ่งตนเอง
ด้านความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพ

รายได้	ด้านความรู้และทักษะใน การประกอบอาชีพ		P
	มาก	น้อย	
น้อยกว่า 3,000 บาท	67 (78.8)	18 (21.2)	0.871
3,001-9,000 บาทขึ้นไป	40 (80.0)	10 (20.0)	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปของแรงงานในชุมชนบางชนวนับกับความสามารถในการพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจ

3.1 เพศของแรงงานในชุมชนบางชนวนับกับความสามารถในการพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจ โดยเพศชายมีการพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจระดับมาก ร้อยละ 76.9 และเพศหญิงมีการพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจระดับมาก ร้อยละ 61.4 คือ มีจำนวนของแรงงานเพศชายที่สามารถพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจมากกว่าแรงงานเพศหญิง แต่จากผลการทดสอบระหว่างเพศและความสามารถในการพึ่งตนเองทางเศรษฐกิจด้วยค่า chi-square พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P = 0.052$) แสดงว่าเพศไม่มีผลต่อความสามารถในการพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจ (ตารางที่ 4.22)

ตารางที่ 4.22
ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความสามารถในการพึ่งตนเอง
ด้านเศรษฐกิจ

เพศ	การพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจ		P
	มาก	น้อย	
ชาย	50 (76.9)	15 (23.1)	0.052
หญิง	43 (61.4)	27 (38.6)	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.2 อายุแรงงานในชุมชนบางชนูกับความสามารถในการพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจ โดยแรงงานมีอายุระหว่าง 20-40 ปี สามารถพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจระดับมาก ร้อยละ 68.7 แรงงานที่มีอายุระหว่าง 41-60 ปีขึ้นไป สามารถพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจระดับมาก ร้อยละ 69.1 คือ มีจำนวนของแรงงานที่มีอายุระหว่าง 41-60 ปีขึ้นไป สามารถพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจมากกว่า แรงงานมีอายุระหว่าง 20-40 ปี แต่จากผลการทดสอบระหว่างอายุและความสามารถในการพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจด้วยค่า chi-square พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P = 0.954$) แสดงว่าอายุมีผลต่อความสามารถในการพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจ (ตารางที่ 4.23)

ตารางที่ 4.23
ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับความสามารถ
ในการพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจ

อายุ	การพึ่งตนเองทางเศรษฐกิจ		P
	มาก	ปานกลาง	
20-40 ปี	46 (68.7)	21 (31.3)	0.954
41-60 ปีขึ้นไป	47 (69.1)	21 (30.9)	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.3 การศึกษาของแรงงานในชุมชนบางชนวนกับความสามารถในการพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจ โดยแรงงานที่มีการศึกษาขั้นพื้นฐานสามารถพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจระดับมาก ร้อยละ 60.6 และแรงงานที่มีการศึกษาระดับอุดมศึกษาสามารถพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจระดับมาก ร้อยละ 87.8 คือ มีจำนวนของแรงงานที่มีการศึกษาระดับอุดมศึกษาสามารถพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจมากกว่าแรงงานที่มีการศึกษาขั้นพื้นฐาน และจากผลการทดสอบระหว่างการศึกษาศักยภาพและความสามารถในการพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจด้วยค่า chi-square พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติ ($P = 0.002$) แสดงว่าการศึกษามีผลต่อความสามารถในการพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจ (ตารางที่ 4.24)

ตารางที่ 4.24

ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับความสามารถ
ในการพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจ

การศึกษา	การพึ่งตนเองทางเศรษฐกิจ		P
	มาก	น้อย	
การศึกษาขั้นพื้นฐาน	57 (60.6)	37 39.4	0.002*
การศึกษาระดับอุดมศึกษา	36 (87.8)	5 12.2	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.4 สถานภาพแรงงานในชุมชนบางชนวนกับความสามารถในการพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจ โดยแรงงานที่มีสถานภาพสมรสสามารถพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจระดับมาก ร้อยละ 75.0 และแรงงานที่มีสถานภาพการโสดสามารถพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจระดับมาก ร้อยละ 66.3 คือ มีจำนวนของแรงงานที่มีสถานภาพสมรสแล้วสามารถพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจมากกว่าแรงงานที่มีสถานภาพการโสด แต่จากผลการทดสอบระหว่างสถานภาพแรงงานและความสามารถในการพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจด้วยค่า chi-square พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P = 0.320$) แสดงว่าสถานภาพการสมรสของแรงงานไม่มีผลต่อความสามารถในการพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจ (ตารางที่ 4.25)

ตารางที่ 4.25
ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพการสมรสกับความสามารถ
ในการพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจ

สถานภาพการสมรส	การพึ่งตนเองทางเศรษฐกิจ		P
	มาก	น้อย	
โสด	30 (75.0)	10 (25.0)	0.320
สมรส	63 (66.3)	32 (33.7)	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.5 อาชีพของแรงงานในชุมชนบางชนวนกับความสามารถในการพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจ โดยแรงงานที่มีอาชีพรับจ้างสามารถพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจระดับมาก ร้อยละ 65.0 และแรงงานที่ประกอบอาชีพอิสระสามารถพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจระดับมาก ร้อยละ 70.5 คือ มีจำนวนของแรงงานที่ประกอบอาชีพอิสระสามารถพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจมากกว่าแรงงานที่มีอาชีพรับจ้าง แต่จากผลการทดสอบระหว่างอาชีพและความสามารถในการพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจด้วยค่า chi-square พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P = 0.527$) แสดงว่าอาชีพไม่มีผลต่อความสามารถในการพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจ (ตารางที่ 4.26)

ตารางที่ 4.26
ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับความสามารถ
ในการพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจ

อาชีพ	การพึ่งตนเองทางเศรษฐกิจ		P
	มาก	น้อย	
รับจ้าง	26 (65.0)	14 (35.0)	0.527
อิสระ	67 (70.5)	28 (29.5)	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.6 รายได้ของแรงงานในชุมชนบางชนวนกับความสามารถในการพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจ โดยแรงงานที่มีรายได้น้อยกว่า 3,000 บาท สามารถพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจระดับมาก ร้อยละ 60.0 และแรงงานที่มีรายได้ระหว่าง 3,001-6,000 บาทขึ้นไป สามารถพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจระดับมาก ร้อยละ 84.0 คือ มีจำนวนของแรงงานที่มีรายได้ระหว่าง 3,001-6,000 บาทขึ้นไป สามารถพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจมากกว่าแรงงานที่มีรายได้น้อยกว่า 3,000 บาท และจากผลการทดสอบระหว่างรายได้และความสามารถในการพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจด้วยค่า chi-square พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติ ($P = 0.004$) แสดงว่ารายได้มีผลต่อความสามารถในการพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจ (ตารางที่ 4.27)

ตารางที่ 4.27

ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับความสามารถ
ในการพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจ

รายได้	การพึ่งตนเองทางเศรษฐกิจ		P
	มาก	น้อย	
น้อยกว่า 3,000 บาท	51 (60.0)	34 (40.0)	0.004*
3,001-9,000 บาทขึ้นไป	42 (84.0)	8 (16.0)	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปของแรงงานในชุมชนบางชนวนกับความสามารถในการพึ่งตนเองด้านสัมพันธภาพและความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัว

4.1 เพศของแรงงานในชุมชนบางชนวนกับความสามารถในการพึ่งตนเองด้านสัมพันธภาพและความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัว โดยเพศชายสามารถพึ่งตนเองด้านสัมพันธภาพและความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัวระดับมาก ร้อยละ 80.0 และเพศหญิงสามารถพึ่งตนเองด้านสัมพันธภาพและความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัวระดับมาก ร้อยละ 21.4 คือ มีจำนวนของเพศหญิงที่สามารถพึ่งตนเองด้านสัมพันธภาพและความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัวมากกว่าแรงงานเพศชาย แต่จากผลการทดสอบระหว่างเพศและความสามารถในการพึ่งตนเอง

ด้านสัมพันธภาพและความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัวด้วยค่า chi-square พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P = 0.838$) แสดงว่าเพศไม่มีผลต่อความสามารถในการพึ่งตนเองด้านสัมพันธภาพและความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัว (ตารางที่ 4.28)

ตารางที่ 4.28

ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความสามารถในการพึ่งตนเอง
ด้านสัมพันธภาพและความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัว

เพศ	สัมพันธภาพและความอบอุ่น ในชุมชน/ครอบครัว		P
	มาก	น้อย	
ชาย	52 (80.0)	13 (20.0)	0.838
หญิง	15 (21.4)	55 (78.6)	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.2 อายุของแรงงานในชุมชนบางชนู่นกับความสามารถในการพึ่งตนเองด้านสัมพันธภาพและความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัว โดยแรงงานที่มีอายุระหว่าง 20-40 ปี สามารถพึ่งตนเองด้านสัมพันธภาพและความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัวระดับมาก ร้อยละ 76.1 และแรงงานที่มีอายุระหว่าง 41-60 ปีขึ้นไป สามารถพึ่งตนเองด้านสัมพันธภาพและความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัวระดับมาก ร้อยละ 82.4 คือ มีจำนวนของแรงงานที่มีอายุระหว่าง 41-60 ปีขึ้นไป สามารถพึ่งตนเองด้านสัมพันธภาพและความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัวระดับมากกว่าแรงงานที่มีอายุระหว่าง 20-40 ปี และจากผลการทดสอบระหว่างอายุและความสามารถในการพึ่งตนเองด้านสัมพันธภาพและความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัวด้วยค่า chi-square พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติ ($P = 0.372$) แสดงว่าอายุมีผลต่อความสามารถในการพึ่งตนเองด้านสัมพันธภาพและความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัว (ตารางที่ 4.29)

ตารางที่ 4.29
ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับความสามารถในการพึ่งตนเอง
ด้านสัมพันธภาพและความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัว

อายุ	สัมพันธภาพและความอบอุ่น ในชุมชน/ครอบครัว		P
	มาก	น้อย	
20-40 ปี	51 (76.1)	16 (23.9)	0.372
41-60 ปีขึ้นไป	56 (82.4)	12 (17.6)	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.3 การศึกษาแรงงานในชุมชนบางชนวนกับความสามารถในการพึ่งตนเองด้านสัมพันธภาพและความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัว โดยแรงงานที่มีการศึกษาขั้นพื้นฐานสามารถพึ่งตนเองด้านสัมพันธภาพและความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัวระดับมาก ร้อยละ 76.6 และแรงงานที่มีการศึกษาระดับอุดมศึกษาสามารถพึ่งตนเองด้านสัมพันธภาพและความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัวระดับมาก ร้อยละ 85.4 คือ มีจำนวนของแรงงานที่มีการศึกษาระดับอุดมศึกษาสามารถพึ่งตนเองด้านสัมพันธภาพและความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัวมากกว่าแรงงานที่มีการศึกษาขั้นพื้นฐาน แต่จากผลการทดสอบระหว่างการศึกษาศักยภาพและความสามารถในการพึ่งตนเองด้านสัมพันธภาพและความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัวด้วยค่า chi-square พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P = 0.248$) แสดงว่าการศึกษาไม่มีผลต่อความสามารถในการพึ่งตนเองด้านสัมพันธภาพและความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัว (ตารางที่ 4.30)

ตารางที่ 4.30

ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับความสามารถในการพึ่งตนเอง

ด้านสัมพันธภาพและความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัว

การศึกษา	สัมพันธภาพและความอบอุ่น ในชุมชน/ครอบครัว		P
	มาก	น้อย	
การศึกษาขั้นพื้นฐาน	72 (76.6)	22 (23.4)	0.248
การศึกษาระดับอุดมศึกษา	35 (85.4)	6 (14.6)	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.4 สถานภาพการสมรสในชุมชนบางชนวนับกับความสามารถในการพึ่งตนเองด้านความสัมพันธ์ภาพและความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัว โดยแรงงานที่มีสถานภาพโสดสามารถพึ่งตนเองด้านสัมพันธภาพและความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัวระดับมาก ร้อยละ 75.0 และแรงงานที่มีสถานภาพสมรสแล้วสามารถพึ่งตนเองด้านสัมพันธภาพและความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัวระดับมาก ร้อยละ 81.1 คือ มีจำนวนของแรงงานที่มีสถานภาพสมรสแล้วสามารถพึ่งตนเองด้านสัมพันธภาพและความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัวมากกว่าแรงงานที่มีสถานภาพโสด แต่จากผลการทดสอบระหว่างสถานภาพการสมรสและความสามารถในการพึ่งตนเองด้านสัมพันธภาพและความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัวด้วยค่า chi-square พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P = 0.428$) แสดงว่าสถานภาพไม่มีผลต่อความสามารถในการพึ่งตนเองด้านสัมพันธภาพและความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัว (ตารางที่ 4.31)

ตารางที่ 4.31

ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพกับความสามารถในการพึ่งตนเอง

ด้านสัมพันธภาพและความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัว

สถานภาพการสมรส	การมีความรู้และทักษะใน การประกอบอาชีพ		P
	มาก	น้อย	
โสด	30 (75.0)	10 (25.0)	0.428
สมรส	77 (81.1)	18 (18.9)	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.5 อาชีพของแรงงานในชุมชนบางชนวนกับความสามารถในการพึ่งตนเองด้านสัมพันธภาพและความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัว โดยแรงงานที่มีอาชีพรับจ้างสามารถพึ่งตนเองด้านสัมพันธภาพและความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัวระดับมาก ร้อยละ 77.5 และแรงงานที่ประกอบอาชีพอิสระสามารถพึ่งตนเองด้านสัมพันธภาพและความอบอุ่นชุมชน/ครอบครัวระดับมาก ร้อยละ 80.0 คือ มีจำนวนของแรงงานที่ประกอบอาชีพอิสระสามารถพึ่งตนเองด้านสัมพันธภาพและความอบอุ่นชุมชน/ครอบครัวมากกว่าแรงงานที่มีอาชีพรับจ้าง แต่จากผลการทดสอบระหว่างอาชีพและสามารถในการพึ่งตนเองด้านสัมพันธภาพและความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัวด้วยค่า chi-square พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P = 0.744$) แสดงว่าอาชีพไม่มีผลต่อความสามารถในการพึ่งตนเองด้านสัมพันธภาพและความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัว (ตารางที่ 4.32)

ตารางที่ 4.32

ความสัมพันธ์ระหว่างการอาชีพกับความสามารถในการพึ่งตนเอง
ด้านสัมพันธภาพและความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัว

อาชีพ	สัมพันธภาพและความอบอุ่น ในชุมชน/ครอบครัว		P
	มาก	น้อย	
รับจ้าง	31 (77.5)	9 (22.5)	0.744
อิสระ	76 (80.0)	19 (20.0)	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.6 รายได้ของแรงงานในชุมชนบางชนุ่กับความสามารถในการพึ่งตนเองด้านสัมพันธภาพและความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัว โดยแรงงานที่มีรายได้น้อยกว่า 3,000 บาทสามารถพึ่งตนเองด้านสัมพันธภาพและความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัวระดับมาก ร้อยละ 74.1 และแรงงานที่มีรายได้ระหว่าง 3,001-6,000 บาทขึ้นไป สามารถพึ่งตนเองด้านสัมพันธภาพและความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัวระดับมาก ร้อยละ 84.0 คือ มีจำนวนของแรงงานที่มีรายได้ระหว่าง 3,001-6,000 บาทขึ้นไป สามารถพึ่งตนเองด้านสัมพันธภาพและความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัวมากกว่าแรงงานที่มีรายได้น้อยกว่า 3,000 บาท แต่จากผลการทดสอบระหว่างรายได้และความสามารถในการพึ่งตนเองด้านสัมพันธภาพและความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัวด้วยค่า chi-square พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P = 0.055$) แสดงว่ารายได้ไม่มีผลต่อความสามารถในการพึ่งตนเองด้านสัมพันธภาพและความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัว (ตารางที่ 4.33)

ตารางที่ 4.33

ความสัมพันธ์ระหว่างการรายได้กับความสามารถในการพึ่งตนเอง

ด้านสัมพันธภาพและความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัว

รายได้	สัมพันธภาพและความอบอุ่น ในชุมชน/ครอบครัว		P
	มาก	น้อย	
น้อยกว่า 3,000 บาท	63 (74.1)	22 (25.9)	0.055
3,001-9,000 บาทขึ้นไป	44 (88.0)	6 (12.0)	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5. ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมกับความสามารถในการพึ่งตนเองด้านสุขภาพอนามัยที่ดี โดยแรงงานที่การรับรู้ข่าวสารของโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมระดับมากทำให้สามารถพึ่งตนเองด้านสุขภาพอนามัยที่ดีระดับมาก ร้อยละ 87.0 และแรงงานที่การรับรู้ข่าวสารของโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมระดับน้อยทำให้สามารถพึ่งตนเองด้านสุขภาพอนามัยที่ดีระดับมาก ร้อยละ 71.2 คือ มีจำนวนของแรงงานที่การรับรู้ข่าวสารของโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมมากสามารถพึ่งตนเองด้านสุขภาพอนามัยที่ดีระดับมากได้มากกว่าแรงงานที่การรับรู้ข่าวสารของโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมน้อยสามารถพึ่งตนเองด้านสุขภาพอนามัยที่ดีระดับน้อย และจากผลการทดสอบระหว่างการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมกับความสามารถในการพึ่งตนเองด้านสุขภาพอนามัยที่ดี พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติ ($P = 0.024$) แสดงว่าการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมมากมีผลต่อความสามารถในการมีสุขภาพอนามัยที่ดีมาก (ตารางที่ 4.34)

ตารางที่ 4.34

ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของโครงการหรือ
บริการหรือกิจกรรมกับความสามารถในการพึ่งตนเอง
ด้านสุขภาพอนามัยที่ดี

การรับรู้ข่าวสารของโครงการ หรือบริการหรือกิจกรรม	การมีสุขภาพอนามัยที่ดี		P
	มาก	น้อย	
มาก	60 (87.0)	9 (13.0)	0.024*
น้อย	47 (71.2)	19 (28.2)	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6. ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมกับความสามารถในการพึ่งตนเองด้านความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพ โดยแรงงานที่การรับรู้ข่าวสารของโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมระดับมากทำให้สามารถพึ่งตนเองด้านความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพระดับมาก ร้อยละ 89.9 และแรงงานที่การรับรู้ข่าวสารของโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมระดับน้อยทำให้สามารถพึ่งตนเองด้านความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพระดับมาก ร้อยละ 48.5 คือ มีจำนวนของแรงงานที่การรับรู้ข่าวสารของโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมระดับมากสามารถพึ่งตนเองด้านการมีความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพระดับมากกว่าแรงงานที่การรับรู้ข่าวสารของโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมระดับน้อย และจากผลการทดสอบระหว่างการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมกับความสามารถในการพึ่งตนเองด้านการมีความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพพบว่ามีความสำคัญทางสถิติ ($P = 0.000$) แสดงว่าการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมมากมีผลต่อความสามารถในการพึ่งตนเองด้านความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพมาก (ตารางที่ 4.35)

ตารางที่ 4.35

ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของโครงการหรือ
บริการหรือกิจกรรมกับความสามารถในการพึ่งตนเอง
ด้านความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพ

การรับรู้ข่าวสารของโครงการ หรือบริการหรือกิจกรรม	การมีความรู้และทักษะใน การประกอบอาชีพ		P
	มาก	น้อย	
มาก	62 (89.9)	7 (10.1)	0.000*
น้อย	32 (48.5)	34 (51.5)	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

7. ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมกับความสามารถในการพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจ โดยแรงงานที่การรับรู้ข่าวสารของโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมระดับมากทำให้สามารถพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจระดับมาก ร้อยละ 48.5 และแรงงานที่การรับรู้ข่าวสารของโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมระดับน้อยทำให้สามารถพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจระดับมาก ร้อยละ 51.5 คือ มีจำนวนของแรงงานที่การรับรู้ข่าวสารของโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมระดับน้อยทำให้สามารถพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจระดับมากมากกว่าแรงงานที่การรับรู้ข่าวสารของโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมมาก และจากผลการทดสอบระหว่างการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมกับความสามารถในการพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจ พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติ ($P = 0.000$) แสดงว่าการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมมากมีผลต่อความสามารถในการพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจมาก (ตารางที่ 4.36)

ตารางที่ 4.36

ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของโครงการหรือ
บริการหรือกิจกรรมกับความสามารถในการพึ่งตนเอง
ด้านเศรษฐกิจ

การรับรู้ข่าวสารของโครงการ หรือบริการหรือกิจกรรม	การพึ่งตนเองทางเศรษฐกิจ		P
	มาก	น้อย	
มาก	10 (48.5)	10 (14.5)	0.000*
น้อย	34 (51.5)	32 (48.5)	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

8. ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมกับความสามารถในการพึ่งตนเองด้านสัมพันธภาพและความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัว โดยแรงงานที่การรับรู้ข่าวสารของโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมระดับมากทำให้สามารถพึ่งตนเองด้านสัมพันธภาพและความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัวระดับมาก ร้อยละ 88.4 และแรงงานที่การรับรู้ข่าวสารของโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมระดับน้อยทำให้สามารถพึ่งตนเองด้านสัมพันธภาพและความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัวระดับมาก ร้อยละ 69.7 คือ มีจำนวนของแรงงานที่การรับรู้ข่าวสารของโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมระดับมากทำให้สามารถพึ่งตนเองด้านสัมพันธภาพและความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัวระดับมากมากกว่าแรงงานที่การรับรู้ข่าวสารของโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมน้อย และจากผลการทดสอบระหว่างการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมกับความสามารถในการพึ่งตนเองด้านสัมพันธภาพและความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัว พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติ ($P = 0.000$) แสดงว่าการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของโครงการ/กิจกรรมมากมีผลต่อความสามารถในการพึ่งตนเองด้านสัมพันธภาพและความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัวมาก (ตารางที่ 4.37)

ตารางที่ 4.37

ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของโครงการหรือบริการหรือ
กิจกรรมกับความสามารถในการพึ่งตนเองด้านสัมพันธภาพและ
ความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัว

การรับรู้ข่าวสารของโครงการ หรือบริการหรือกิจกรรม	สัมพันธภาพและความอบอุ่นใน ชุมชน/ครอบครัว		P
	มาก	น้อย	
มาก	61 (88.4)	8 (11.6)	0.007*
น้อย	46 (69.7)	20 (30.3)	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

9. ความสัมพันธ์ระหว่างการนำโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมที่รัฐจัดสรรให้มาใช้ประโยชน์กับความสามารถในการพึ่งตนเองด้านสุขภาพอนามัยที่ดี โดยแรงงานสามารถนำโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมที่รัฐจัดสรรให้มาใช้ประโยชน์ระดับมากทำให้สามารถพึ่งตนเองด้านสุขภาพอนามัยที่ดีระดับมาก ร้อยละ 93.5 และแรงงานสามารถนำโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมที่รัฐจัดสรรให้มาใช้ประโยชน์ระดับน้อยทำให้สามารถพึ่งตนเองด้านสุขภาพอนามัยที่ดีระดับมาก ร้อยละ 48.8 คือ มีจำนวนของแรงงานสามารถนำโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมที่รัฐจัดสรรให้มาใช้ประโยชน์ระดับมากทำให้สามารถพึ่งตนเองด้านสุขภาพอนามัยที่ดีระดับมากมากกว่าแรงงานสามารถนำโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมที่รัฐจัดสรรให้มาใช้ประโยชน์ระดับน้อย และจากผลการทดสอบระหว่างการนำโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมที่รัฐจัดสรรให้มาใช้ประโยชน์กับความสามารถในการพึ่งตนเองด้านสุขภาพอนามัยที่ดี พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติ ($P = 0.000$) แสดงว่าการนำโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมที่รัฐจัดสรรให้มาใช้ประโยชน์มากมีผลต่อความสามารถในการพึ่งตนเองด้านสุขภาพอนามัยที่ดีมาก (ตารางที่ 4.38)

ตารางที่ 4.38

ความสัมพันธ์ระหว่างการนำโครงการ/กิจกรรมที่รัฐจัดสรรให้
มาใช้ประโยชน์กับความสามารถในการพึ่งตนเอง
ด้านสุขภาพอนามัยที่ดี

การนำโครงการหรือบริการหรือ กิจกรรมที่รัฐจัดสรรให้มาใช้ ประโยชน์	การมีสุขภาพอนามัยที่ดี		P
	มาก	น้อย	
มาก	86 (93.5)	6 (6.5)	0.000*
น้อย	21 (48.8)	22 (51.2)	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

10. ความสัมพันธ์ระหว่างการนำโครงการที่รัฐจัดสรรให้มาใช้ประโยชน์กับความสามารถในการพึ่งตนเองด้านความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพ โดยแรงงานสามารถนำโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมที่รัฐจัดสรรให้มาใช้ประโยชน์ระดับมากทำให้มีความสามารถพึ่งตนเองด้านความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพระดับมาก ร้อยละ 83.7 และแรงงานสามารถนำโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมที่รัฐจัดสรรให้มาใช้ประโยชน์ระดับน้อยทำให้สามารถพึ่งตนเองด้านความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพระดับมาก ร้อยละ 39.5 คือ มีจำนวนของแรงงานสามารถนำโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมที่รัฐจัดสรรให้มาใช้ประโยชน์ระดับมากทำให้สามารถพึ่งตนเองด้านความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพระดับมากกว่าแรงงานสามารถนำโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมที่รัฐจัดสรรให้มาใช้ประโยชน์ระดับน้อย และจากผลการทดสอบระหว่างการนำโครงการ/กิจกรรมที่รัฐจัดสรรให้มาใช้ประโยชน์กับความสามารถในการพึ่งตนเองด้านความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพ พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติ ($P = 0.000$) แสดงว่าการนำโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมที่รัฐจัดสรรให้มาใช้ประโยชน์มากมีผลต่อความสามารถในการพึ่งตนเองด้านความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพมาก (ตารางที่ 4.39)

ตารางที่ 4.39

ความสัมพันธ์ระหว่างการนำโครงการที่รัฐจัดสรรให้มาใช้ประโยชน์
กับความสามารถในการพึ่งตนเองด้านความรู้และ
ทักษะในการประกอบอาชีพ

การนำโครงการหรือบริการหรือ กิจกรรมที่รัฐจัดสรรให้มาใช้ ประโยชน์	การมีความรู้และทักษะใน การประกอบอาชีพ		P
	มาก	น้อย	
มาก	77 (83.7)	15 (16.3)	0.000*
น้อย	17 (39.5)	26 (60.5)	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

11. ความสัมพันธ์ระหว่างการนำโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมที่รัฐจัดสรรให้มาใช้ประโยชน์กับความสามารถในการพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจ โดยแรงงานสามารถนำโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมที่รัฐจัดสรรให้มาใช้ประโยชน์ระดับมากทำให้สามารถพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจระดับมาก ร้อยละ 82.6 และแรงงานสามารถนำโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมที่รัฐจัดสรรให้มาใช้ประโยชน์ระดับน้อยทำให้สามารถพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจระดับมาก ร้อยละ 39.5 คือมีจำนวนของแรงงานสามารถนำโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมที่รัฐจัดสรรให้มาใช้ประโยชน์ระดับมากทำให้สามารถพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจระดับมากมากกว่าแรงงานสามารถนำโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมที่รัฐจัดสรรให้มาใช้ประโยชน์ระดับน้อย และจากผลการทดสอบระหว่างการนำโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมที่รัฐจัดสรรให้มาใช้ประโยชน์กับความสามารถในการพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจ พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติ ($P = 0.000$) แสดงว่าการนำโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมที่รัฐจัดสรรให้มาใช้ประโยชน์มากมีผลต่อความสามารถในการพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจมาก (ตารางที่ 4.40)

ตารางที่ 4.40

ความสัมพันธ์ระหว่างการนำโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมที่รัฐจัดสรรให้
มาใช้ประโยชน์กับความสามารถในการพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจ

การนำโครงการหรือบริการหรือ กิจกรรมที่รัฐจัดสรรให้มาใช้ ประโยชน์	การพึ่งตนเองทางเศรษฐกิจ		P
	มาก	น้อย	
มาก	76 (82.6)	16 (17.4)	0.000*
น้อย	17 (39.5)	26 (60.5)	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

12. ความสัมพันธ์ระหว่างการนำโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมที่รัฐจัดสรรให้มาใช้ประโยชน์กับความสามารถในการพึ่งตนเองด้านสัมพันธภาพและความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัว โดยแรงงานสามารถนำโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมที่รัฐจัดสรรให้มาใช้ประโยชน์ระดับมากทำให้สามารถพึ่งตนเองด้านสัมพันธภาพและความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัวระดับมาก ร้อยละ 87.0 และแรงงานสามารถนำโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมที่รัฐจัดสรรให้มาใช้ประโยชน์ระดับน้อยทำให้สามารถพึ่งตนเองด้านสัมพันธภาพและความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัวระดับมาก ร้อยละ 62.8 คือ มีจำนวนของแรงงานสามารถนำโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมที่รัฐจัดสรรให้มาใช้ประโยชน์ระดับมากทำให้สามารถพึ่งตนเองด้านสัมพันธภาพและความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัวระดับมากกว่าแรงงานสามารถนำโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมที่รัฐจัดสรรให้มาใช้ประโยชน์ระดับน้อย และจากผลการทดสอบระหว่างการนำโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมที่รัฐจัดสรรให้มาใช้ประโยชน์กับความสามารถในการพึ่งตนเองด้านสัมพันธภาพและความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัว พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติ ($P = 0.000$) แสดงว่าการนำโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมที่รัฐจัดสรรให้มาใช้ประโยชน์มากมีผลต่อความสามารถในการพึ่งตนเองด้านสัมพันธภาพและความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัวมาก (ตารางที่ 4.41)

ตารางที่ 4.41

ความสัมพันธ์ระหว่างการนำโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมที่รัฐจัดสรรให้
มาใช้ประโยชน์กับความสามารถในการพึ่งตนเองด้านสัมพันธภาพ
และความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัว

การนำโครงการหรือบริการหรือ กิจกรรมที่รัฐจัดสรรให้มาใช้ ประโยชน์	สัมพันธภาพและความอบอุ่นใน ชุมชน/ครอบครัว		P
	มาก	น้อย	
มาก	80 (87.0)	12 (13.0)	0.001*
น้อย	27 (62.8)	16 (37.2)	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

13. ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชนกับความสามารถในการพึ่งตนเองด้านสุขภาพอนามัยที่ดี โดยแรงงานมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชนระดับมากทำให้สามารถพึ่งตนเองด้านสุขภาพอนามัยที่ดีระดับมาก ร้อยละ 91.5 และแรงงานมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชนระดับน้อยทำให้สามารถพึ่งตนเองด้านสุขภาพอนามัยที่ดีระดับมาก ร้อยละ 65.6 คือ มีจำนวนของแรงงานมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชนระดับน้อยทำให้สามารถพึ่งตนเองด้านสุขภาพอนามัยที่ดีระดับมากกว่าแรงงานมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชนมาก และจากผลการทดสอบระหว่างแรงงานมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชนกับความสามารถในการพึ่งตนเองด้านสุขภาพอนามัยที่ดี พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติ ($P = 0.000$) แสดงว่าแรงงานมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชนมากมีผลต่อความสามารถในการพึ่งตนเองด้านสุขภาพอนามัยที่ดีมาก (ตารางที่ 4.42)

ตารางที่ 4.42

ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชนกับ
ความสามารถในการพึ่งตนเองด้านสุขภาพอนามัยที่ดี

การมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน	การมีสุขภาพอนามัยที่ดี		P
	มาก	น้อย	
มาก	65 (91.5)	6 (8.5)	0.000*
น้อย	42 (65.6)	22 (34.4)	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

14. ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชนกับความสามารถในการพึ่งตนเองด้านความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพ โดยแรงงานมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชนระดับมากทำให้สามารถพึ่งตนเองด้านความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพระดับมาก ร้อยละ 87.3 และแรงงานมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชนระดับน้อยทำให้สามารถพึ่งตนเองด้านความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพระดับมาก ร้อยละ 50.0 คือมีจำนวนของแรงงานมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชนระดับมากทำให้สามารถพึ่งตนเองด้านความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพระดับมากกว่าแรงงานมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชนระดับน้อย และจากผลการทดสอบระหว่างแรงงานมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชนกับความสามารถในการพึ่งตนเองด้านความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพ พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติ ($P = 0.000$) แสดงว่าแรงงานมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชนมากมีผลต่อความสามารถในการพึ่งตนเองด้านความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพมาก (ตารางที่ 4.43)

ตารางที่ 4.43

ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชนกับ
ความสามารถในการพึ่งตนเองด้านความรู้และทักษะ
ในการประกอบอาชีพ

การมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน	การมีความรู้และทักษะใน การประกอบอาชีพ		P
	มาก	น้อย	
มาก	62 (87.3)	9 (12.7)	0.000*
น้อย	32 (50.0)	32 (50.0)	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

15. ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชนกับความสามารถในการพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจ โดยแรงงานมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชนระดับมากทำให้สามารถพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจระดับมาก ร้อยละ 85.9 และแรงงานมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชนระดับน้อยทำให้สามารถพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจระดับมาก ร้อยละ 50.0 คือ มีจำนวนของแรงงานมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชนระดับมากทำให้สามารถพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจระดับมากมากกว่าแรงงานมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน และจากผลการทดสอบระหว่างแรงงานมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชนกับความสามารถในการพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจ พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติ ($P = 0.000$) แสดงว่าแรงงานมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชนมากมีผลต่อความสามารถในการพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจมาก (ตารางที่ 4.44)

ตารางที่ 4.44

ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน
กับความสามารถในการพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจ

การมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน	การพึ่งตนเองทางเศรษฐกิจ		P
	มาก	น้อย	
มาก	61 (85.9)	10 (14.1)	0.000*
น้อย	32 (50.0)	32 (50.0)	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

16. ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชนกับความสามารถในการพึ่งตนเองด้านสัมพันธภาพและความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัว โดยแรงงานมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชนระดับมากทำให้สามารถพึ่งตนเองด้านสัมพันธภาพและความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัวระดับมาก ร้อยละ 85.9 และแรงงานมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชนระดับน้อยทำให้สามารถพึ่งตนเองด้านสัมพันธภาพและความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัวระดับมาก ร้อยละ 71.9 คือ มีจำนวนของแรงงานมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชนระดับมากทำให้สามารถพึ่งตนเองด้านสัมพันธภาพและความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัวระดับมากมากกว่าแรงงานมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชนระดับน้อย และจากผลการทดสอบระหว่างแรงงานมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชนกับความสามารถในการพึ่งตนเองด้านสัมพันธภาพและความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัว พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติ ($P = 0.045$) แสดงว่าแรงงานมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชนมากมีผลต่อความสามารถในการพึ่งตนเองด้านสัมพันธภาพและความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัวมาก (ตารางที่ 4.45)

ตารางที่ 4.45

ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน
กับความสามารถในการพึ่งตนเองด้านสัมพันธภาพและ
ความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัว

การมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน	สัมพันธภาพและความอบอุ่นใน ชุมชน/ครอบครัว		P
	มาก	น้อย	
มาก	61 (85.9)	10 (14.1)	0.045*
น้อย	46 (71.9)	18 (28.1)	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

17. ความสัมพันธ์ระหว่างการได้รับการสนับสนุนทางสังคมกับความสามารถในการพึ่งตนเองด้านสุขภาพอนามัยที่ดี โดยแรงงานได้รับการสนับสนุนทางสังคมระดับมากทำให้สามารถพึ่งตนเองด้านการมีสุขภาพอนามัยที่ดีระดับมาก ร้อยละ 94.4 และแรงงานได้รับการสนับสนุนทางสังคมระดับน้อยทำให้สามารถพึ่งตนเองด้านสุขภาพอนามัยที่ดีระดับมาก ร้อยละ 62.5 คือ มีจำนวนของแรงงานได้รับการสนับสนุนทางสังคมระดับมากทำให้สามารถพึ่งตนเองด้านสุขภาพอนามัยที่ดีระดับมากมากกว่าแรงงานได้รับการสนับสนุนทางสังคมระดับน้อย และจากผลการทดสอบระหว่างแรงงานได้รับการสนับสนุนทางสังคมกับความสามารถในการพึ่งตนเองด้านสุขภาพอนามัยที่ดี พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติ ($P = 0.000$) แสดงว่าแรงงานได้รับการสนับสนุนทางสังคมมากมีผลต่อความสามารถในการพึ่งตนเองด้านสุขภาพอนามัยที่ดีมาก (ตารางที่ 4.46)

ตารางที่ 4.46

ความสัมพันธ์ระหว่างการได้รับการสนับสนุนทางสังคมกับ
ความสามารถในการพึ่งตนเองด้านสุขภาพอนามัยที่ดี

การมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน	การมีสุขภาพอนามัยที่ดี		P
	มาก	น้อย	
มาก	67 (94.4)	4 (5.6)	0.000*
น้อย	40 (62.5)	24 (37.5)	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

18. ความสัมพันธ์ระหว่างการได้รับการสนับสนุนทางสังคมกับความสามารถในการพึ่งตนเองด้านความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพที่ดี โดยแรงงานได้รับการสนับสนุนทางสังคมระดับมากทำให้สามารถพึ่งตนเองด้านความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพที่ดีระดับมาก ร้อยละ 88.7 แรงงานได้รับการสนับสนุนทางสังคมระดับมากทำให้สามารถพึ่งตนเองด้านความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพที่ดีระดับน้อย ร้อยละ 11.3 ตามลำดับ คือ มีจำนวนของแรงงานได้รับการสนับสนุนทางสังคมระดับมากทำให้สามารถพึ่งตนเองด้านมีความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพที่ดีระดับมาก และจากผลการทดสอบระหว่างแรงงานได้รับการสนับสนุนทางสังคมกับความสามารถในการพึ่งตนเองด้านความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพที่ดี พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติ ($P = 0.000$) แสดงว่าแรงงานได้รับการสนับสนุนทางสังคมมากมีผลต่อความสามารถในการพึ่งตนเองด้านความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพที่ดีมาก (ตารางที่ 4.47)

ตารางที่ 4.47
ความสัมพันธ์ระหว่างการได้รับการสนับสนุนทางสังคมกับ
ความสามารถในการพึ่งตนเองด้านความรู้และทักษะ
ในการประกอบอาชีพที่ดี

การได้รับการสนับสนุน ทางสังคม	การมีความรู้และทักษะใน การประกอบอาชีพที่ดี		P
	มาก	น้อย	
มาก	63 (88.7)	8 (11.3)	0.000*
น้อย	31 (48.4)	33 (51.6)	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

19. ความสัมพันธ์ระหว่างการได้รับการสนับสนุนทางสังคมกับความสามารถในการพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจ โดยแรงงานได้รับการสนับสนุนทางสังคมระดับมากทำให้สามารถพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจระดับมาก ร้อยละ 85.9 และแรงงานได้รับการสนับสนุนทางสังคมระดับน้อยทำให้สามารถพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจระดับมาก ร้อยละ 50.0 คือ มีจำนวนของแรงงานที่ได้รับการสนับสนุนทางสังคมระดับมากทำให้สามารถพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจระดับมากมากกว่าแรงงานได้รับการสนับสนุนทางสังคมระดับน้อย และจากผลการทดสอบระหว่างแรงงานได้รับการสนับสนุนทางสังคมกับความสามารถในการพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจ พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติ ($P = 0.000$) แสดงว่าแรงงานได้รับการสนับสนุนทางสังคมมากมีผลต่อความสามารถในการพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจมาก (ตารางที่ 4.48)

ตารางที่ 4.48

ความสัมพันธ์ระหว่างการได้รับการสนับสนุนทางสังคมกับ
ความสามารถในการพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจ

การได้รับการสนับสนุน ทางสังคม	การพึ่งตนเองทางเศรษฐกิจ		P
	มาก	น้อย	
มาก	61 (85.9)	10 (14.1)	0.000*
น้อย	32 (50.0)	32 (50.0)	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

20. ความสัมพันธ์ระหว่างการได้รับการสนับสนุนทางสังคมกับความสามารถในการพึ่งตนเองด้านสัมพันธภาพและความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัว มีความคิดเห็นว่า แรงงานได้รับการสนับสนุนทางสังคมระดับมากทำให้สามารถพึ่งตนเองด้านสัมพันธภาพและความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัวระดับมาก ร้อยละ 91.5 และแรงงานได้รับการสนับสนุนทางสังคมระดับน้อยทำให้สามารถพึ่งตนเองด้านสัมพันธภาพและความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัวระดับมาก ร้อยละ 65.6 คือ มีจำนวนของแรงงานได้รับการสนับสนุนทางสังคมมากทำให้สามารถพึ่งตนเองด้านสัมพันธภาพและความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัวระดับมากมากกว่าแรงงานได้รับการสนับสนุนทางสังคมระดับน้อย และจากผลการทดสอบระหว่างแรงงานได้รับการสนับสนุนทางสังคมกับความสามารถในการพึ่งตนเองด้านสัมพันธภาพและความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัวพบว่ามีความสำคัญทางสถิติ ($P = 0.000$) แสดงว่าแรงงานได้รับการสนับสนุนทางสังคมมากมีผลต่อความสามารถในการพึ่งตนเองด้านสัมพันธภาพและความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัวมาก (ตาราง 4.49)

ตารางที่ 4.49
ความสัมพันธ์ระหว่างการได้รับการสนับสนุนทางสังคมกับ
ความสามารถในการพึ่งตนเองด้านสัมพันธภาพและ
ความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัว

การได้รับการสนับสนุน ทางสังคม	สัมพันธภาพและความอบอุ่นใน ชุมชน/ครอบครัว		P
	มาก	น้อย	
มาก	65 (91.5)	6 (8.5)	0.000*
น้อย	42 (65.6)	22 (34.4)	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

21. ข้อมูลส่วนบุคคลที่มีผลต่อความสามารถในการพึ่งตนเองของกลุ่มตัวอย่างมีดังนี้
อายุมีความสัมพันธ์ต่อการพึ่งตนเองด้านความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพ การศึกษามี
ความสัมพันธ์ต่อการพึ่งตนเองด้านสุขภาพอนามัยที่ดี ด้านความรู้และทักษะในการประกอบ
อาชีพและพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจ รายได้มีความสัมพันธ์ต่อการพึ่งตนเองด้านพึ่งตนเองด้าน
เศรษฐกิจ (ตาราง 4.50)

ตารางที่ 4.50

สรุปผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของ
กลุ่มตัวอย่างกับความสามารถในการพึ่งตนเอง

ข้อมูล	ความสามารถในการพึ่งตนเอง			
	สุขภาพอนามัย ที่ดี	ความรู้และทักษะ ในการประกอบ อาชีพ	พึ่งตนเองทาง เศรษฐกิจ	สัมพันธภาพและ ความอบอุ่นใน ชุมชน/ครอบครัว
เพศ	-	-	-	-
อายุ	-	Sig.	-	-
การศึกษา	Sig.	Sig.	Sig.	-
สถานภาพ	-	-	-	-
อาชีพ	-	-	-	-
รายได้	-	-	Sig.	-
สถานภาพใน ครอบครัว	-	-	-	-

22. การเข้าถึงบริการของรัฐที่มีผลต่อความสามารถในการพึ่งตนเองของกลุ่มตัวอย่าง มีดังนี้ รัฐบาลข้อมูลข่าวสารของโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมมีความสัมพันธ์ต่อการพึ่งตนเอง ด้านสุขภาพอนามัยที่ดี ด้านความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพ ด้านพึ่งตนเองทางเศรษฐกิจ และด้านสัมพันธภาพและความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัว นำโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมที่รัฐจัดสรรให้มาใช้ประโยชน์มีความสัมพันธ์ต่อการพึ่งตนเองด้านสุขภาพอนามัยที่ดี ด้านความรู้ และทักษะในการประกอบอาชีพ ด้านพึ่งตนเองทางเศรษฐกิจและด้านสัมพันธภาพและความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัว มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชนมีความสัมพันธ์ต่อการพึ่งตนเองด้านสุขภาพอนามัยที่ดี ด้านความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพ ด้านพึ่งตนเองทางเศรษฐกิจและด้านสัมพันธภาพและความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัว ได้รับการสนับสนุนทางสังคมมีความสัมพันธ์ต่อการพึ่งตนเองด้านสุขภาพอนามัยที่ดี ด้านความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพ ด้านพึ่งตนเองทางเศรษฐกิจและด้านสัมพันธภาพและความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัว (ตารางที่ 4.51)

ตารางที่ 4.51

สรุปผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าถึงบริการของรัฐ
กับความสามารถในการพึ่งตนเอง

การเข้าถึงบริการ ของรัฐ	ความสามารถในการพึ่งตนเอง			
	สุขภาพอนามัย ที่ดีที่สุด	ความรู้และทักษะ ในการประกอบ อาชีพ	พึ่งตนเองทาง เศรษฐกิจ	สัมพันธภาพและ ความอบอุ่นใน ชุมชน/ครอบครัว
รับรู้ข้อมูลข่าวสาร ของโครงการหรือ บริการหรือ กิจกรรม	Sig.	Sig.	Sig.	Sig.
นำโครงการหรือ บริการหรือ กิจกรรมที่รัฐ จัดสรรให้มาใช้ ประโยชน์	Sig.	Sig.	Sig.	Sig.
มีส่วนร่วมใน กิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน	Sig.	Sig.	Sig.	Sig.
ได้รับการ สนับสนุนทาง สังคม	Sig.	Sig.	Sig.	Sig.

การอภิปรายผลการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อเพื่อศึกษาการเข้าถึงโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมรัฐบาลของแรงงานในชุมชนบางชนวน ความสามารถในการพึ่งตนเองของแรงงานในชุมชนบางชนวน จังหวัดนนทบุรี ความสัมพันธ์การรับรู้ข้อมูลข่าวสารของโครงการหรือบริการหรือกิจกรรม การนำโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมที่รัฐจัดสรรให้มาใช้ประโยชน์ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชนและได้รับการสนับสนุนทางสังคมที่มีผลต่อการพึ่งตนเองของแรงงานชุมชนบางชนวนสามารถวิเคราะห์การพึ่งตนเองของแรงงาน จังหวัดนนทบุรี โดยหาความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคล การเข้าถึงบริการโดยการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมที่รัฐจัดสรร การเข้าถึงบริการโดยการนำโครงการที่รัฐบาลจัดสรรมาใช้ประโยชน์ได้ การเข้าถึงบริการโดยการมีส่วนร่วมในโครงการ/กิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน การเข้าถึงบริการโดยการสนับสนุนทางสังคมต่อการพึ่งตนเองของแรงงานในชุมชนบางชนวน จังหวัดนนทบุรี การศึกษาครั้งนี้มีขั้นตอนวิธีการดำเนินการศึกษา วิธีการสร้างแบบสอบถาม วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งได้แสดงผลการศึกษา ดังกล่าวข้างต้น ผู้ศึกษาพบว่าประเด็นที่ควรนำมาอภิปราย ดังนี้

การรับรู้ข้อมูลข่าวสารของโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมที่รัฐจัดสรร

การรับรู้ข้อมูลข่าวสารของโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมที่รัฐจัดสรร ได้แก่ รับผิดชอบต่อข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการหรือบริการหรือกิจกรรม ในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทำให้สามารถเลือกใช้บริการตามที่ต้องการและสนใจและมีส่วนร่วมในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ พบว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสารของโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมที่รัฐจัดสรรมีความสัมพันธ์กับการพึ่งตนเองด้านความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพ ร้อยละ 89.9 ด้านสุขภาพอนามัยที่ดี ร้อยละ 87.0 ด้านสัมพันธภาพและความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัว ร้อยละ 69.7 และด้านเศรษฐกิจ ร้อยละ 51.5 ซึ่งชี้ให้เห็นว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสารของโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมที่รัฐจัดสรรให้ นั้นเป็นผลดีต่อแรงงานเนื่องจากโครงการต่าง ๆ ที่รัฐบาลจัดสรรขึ้นมาเป็นการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นให้บรรเทาลง เช่น โครงการสร้างหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า 30 บาทรักษาทุกโรคเพื่อให้แรงงานที่มีฐานะยากจนสามารถเข้ารับการรักษาได้โดยไม่มีเงื่อนไขใด ๆ โครงการชาวบางกวยรวยความเข้มแข็ง (มหกรรมกีฬาเพื่อสุขภาพ) ซึ่งเป็น

การส่งเสริมให้แรงงานออกกำลังเพื่อให้มีสุขภาพอนามัยที่ดี โครงการส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุในชุมชนเป็นการให้ความรู้สามารถดูแลสุขภาพ แก้ปัญหาสุขภาพด้วยตนเอง สนับสนุนให้ออกกำลังกาย และเป็นการให้ผู้สูงอายุพูดคุยแลกเปลี่ยนประสบการณ์ การที่แรงงานมีการรับรู้ข่าวสารของโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมทำให้แรงงานมีความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพเนื่องจากโครงการบางโครงการเป็นจัดอบรมอาชีพ การรับรู้ข้อมูลข่าวสารของโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ทำให้แรงงานสามารถพึ่งตนเองทางเศรษฐกิจได้เนื่องจากการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเป็นการเพิ่มโอกาสการเข้าถึงบริการและการตัดสินใจในการเลือกใช้ประโยชน์จากโครงการที่สอดคล้องกับความต้องการและศักยภาพของแรงงาน เช่น โครงการบางโครงการที่รัฐบาลหรือองค์การบริหารส่วนจัดสรรให้เป็นการฝึกอาชีพซึ่งเมื่อฝึกอาชีพแล้วแรงงานสามารถนำความรู้ที่ได้มาจากการเข้าร่วมโครงการตลอดจนการรับรู้ข้อมูลข่าวสารมาเพิ่มความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพ ซึ่งมีผลให้แรงงานสามารถพึ่งตนเองทางเศรษฐกิจได้ โครงการค่ายสามวันสร้างสรรค์สายใยครอบครัวทำให้เกิดความรักความเข้าใจระหว่างสมาชิกในครอบครัว มีการช่วยเหลือเกื้อกูลกันและแรงงานมีความรู้ความเข้าใจ ซึ่งรวมทั้งจิตสำนึกที่ดีต่อการสร้างความมั่นคงต่อสถาบันครอบครัว ดังนั้น การรับรู้ข้อมูลข่าวสารของโครงการ/กิจกรรมที่รัฐบาลจัดสรรให้เป็นการช่วยให้แรงงานมีสุขภาพที่ดี นำความรู้และทักษะมาใช้ในการประกอบอาชีพสามารถพึ่งตนเองทางเศรษฐกิจ และสร้างสันพันธภาพและความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัว นอกจากนี้การรับรู้ข้อมูลข่าวสารของโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมที่รัฐสรรหียังมีส่วนสำคัญต่อแรงงานในชุมชนต้องมีส่วนร่วมในโครงการหรือบริการหรือกิจกรรม ซึ่งการมีส่วนร่วมในโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมทำให้แรงงานสามารถร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมประเมินผล โดยดังที่ Kohon and Uphoff และ ฌมัย นิยมในธรรม (อ้างถึงใน ชัยวรรณ สมศรีรัตน์, 2548, น. 10) ได้แบ่งการมีส่วนร่วมเป็น 4 แบบ คือ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การดำเนินกิจกรรม ในผลประโยชน์ ในการประเมินผล

การนำโครงการที่รัฐบาลจัดสรรมาใช้ประโยชน์ได้

การนำโครงการที่รัฐบาลจัดสรรมาใช้ประโยชน์ได้ ได้แก่ การได้รับความสะดวกในการใช้บริการในโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมที่รัฐบาลจัดสรรให้ โครงการหรือบริการหรือกิจกรรมที่รัฐจัดสรรให้ทำให้แรงงานมีสุขภาพอนามัยที่ดี สามารถนำความรู้และทักษะมาประกอบอาชีพได้ การเข้าร่วมโครงการทำให้แรงงานมีความรู้ ความสามารถในการพัฒนาตนเองและ

ชุมชน เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ พบว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสารของโครงการ/กิจกรรมที่รัฐจัดสรร มีความสัมพันธ์กับการพึ่งตนเองด้านสุขภาพอนามัยที่ดี ด้านสัมพันธภาพและความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัว ด้านความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพและด้านเศรษฐกิจ (ร้อยละ 91.5 ร้อยละ 87.0 ร้อยละ 83.7 และ ร้อยละ 82.6) ตามลำดับ ซึ่งชี้ให้เห็นว่า โครงการ/กิจกรรมแต่ละโครงการสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้เนื่องจากการที่รัฐบาลจัดสรรโครงการต่าง ๆ ขึ้นมาเพื่อสามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิตได้ เช่น การโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ การอบรมกลุ่มอาชีพ โครงการก่อสร้างศูนย์ประสานงานในการปฏิบัติการต่อต้านยาเสพติด เป็นต้น ซึ่งแต่ละโครงการสามารถนำมาใช้ประโยชน์ในด้านที่ต่างกันเนื่องจากวัตถุประสงค์ของโครงการแต่ละโครงการแตกต่างกัน เช่น ต้องการให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดี สร้างสัมพันธภาพและความอบอุ่นในครอบครัวและสามารถพึ่งตนเองได้โดยไม่เบียดเบียนผู้อื่น การที่นำโครงการ/กิจกรรมต่าง ๆ มาใช้ประโยชน์นั้นต้องเริ่มจากการพึ่งตนเองก่อนที่ไปเป็นภาระคนอื่นก่อน ซึ่งการพึ่งตนเองนั้นสามารถแก้ไขและวิเคราะห์ปัญหาด้วยตัวเอง ทำให้เกิดการเป็นตัวของตัวเองในการที่จะนำโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมต่าง ๆ มาใช้ประโยชน์ ซึ่งแรงงานสามารถพึ่งตนเองและเข้าถึงโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมที่จัดจัดสรรให้ ดังที่ ไฉมสมร เหลือโกศล (2531, น. 34) ประโยชน์ของการนำเทคนิคการพึ่งตนเองจะช่วยให้เกิดการพัฒนาทั้งในระดับจุลภาคและระดับมหภาค คือ ทำให้คนตระหนักถึงคุณค่าความสามารถ และพลังศักยภาพของตนเอง คนสามารถคิดและตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ได้ด้วยตนเองโดยไม่ต้องพึ่งพาจากภายนอกหรือบุคคลอื่น ประชาชนสามารถแก้ไขปัญหา วิเคราะห์ปัญหาได้ด้วยตนเอง รู้ข้อดี ข้อเสีย ข้อจำกัด และข้อบกพร่องของตนเอง สามารถใช้ทรัพยากรหรือสิ่งที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์ได้ ช่วยให้ชุมชนและประชาชนอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขโดยไม่ต้องยึดหรือมุ่งพึ่งพาระบบภายนอกและประชาชนต้นตัวในสิทธิและเสรีภาพของเขาเองสนใจที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ

โครงการหรือบริการหรือกิจกรรมที่รัฐบาลจัดสรรขึ้นนั้นต้องการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ และรู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549) ดังนี้

1. การพัฒนาคนให้มีคุณภาพรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง

การเตรียมความพร้อมและยกระดับทักษะฝีมือแรงงานให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน และสอดคล้องกับโครงสร้างการผลิตและเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป การส่งเสริมให้ภาครัฐและเอกชนร่วมมือกันจัดการฝึกอบรมเพิ่มเติมให้ผู้ที่กำลังทำงานอยู่ในสถานประกอบการต่าง ๆ เพื่อ

พัฒนาความรู้ให้มีทักษะทันต่อการเปลี่ยนแปลงต่อการแข่งขันการค้าเสรีและนำไปสู่การเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

2. การส่งเสริมให้คนมีงานทำ

การส่งเสริมให้คนมีงานทำโดยการจัดฝึกอบรมเพิ่มความรู้ด้านทำธุรกิจ การเงิน การตลาด การจัดการเพื่อให้ผู้ที่ตกงานและว่างงานมีความสามารถในการประกอบอาชีพส่วนตัวหรือธุรกิจขนาดเล็ก รวมทั้งเพิ่มความรู้ความสามารถต่อแรงงานให้สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมและเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงและให้การสนับสนุนแรงงานทำงานในภาคผลิตที่ขาดแคลนแรงงานโดยกำหนดมาตราจูงใจให้มีการจ้างแรงงานไทยเพิ่มขึ้นและควบคุมการจذبระบบการทำงานของแรงงานต่างด้าวให้เป็นไปตามกฎหมาย

การมีส่วนร่วมในโครงการ/กิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน

การมีส่วนร่วมในโครงการ/กิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน ได้แก่ แรงงานมีส่วนในการริเริ่มให้จัดกิจกรรมในโครงการต่าง ๆ มีส่วนร่วมในการดำเนินงานของชุมชนในโครงการและมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่อโครงการ/กิจกรรม ซึ่งมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการพึ่งตนเองด้านสุขภาพอนามัยที่ดี ร้อยละ 94.4 ด้านความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพ ร้อยละ 87.3 ด้านเศรษฐกิจและด้านสัมพันธภาพและความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัว ร้อยละ 85.9 เท่ากัน เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ พบว่า โครงการทุกโครงการที่ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมทำในการคิด ลงมือกระทำ ประเมินผล ซึ่งในการที่ประชาชนเข้ามีส่วนร่วมในโครงการแต่ละโครงการมาจากอาสาสมัคร โดยความต้องการของหน่วยงานรัฐบาล ซึ่งทำให้โครงการต่าง ๆ เป็นไปตามความต้องการของประชาชนในชุมชนนั้นโดยตรงและทำให้จัดสรรโครงการต่าง ๆ ขึ้นมาเพื่อแก้ไขปัญหา การมีส่วนร่วมในโครงการนั้นสามารถนำโครงการนั้นเพิ่มความรู้และทักษะมาใช้ประโยชน์ การมีส่วนร่วมในโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมทำให้มีสุขภาพอนามัยที่ดีสามารถนำความรู้ความสามารถมาใช้ประโยชน์ ซึ่งในการที่ประชาชนบางท่านเข้ามามีส่วนร่วมอาจมีทั้งสมัครใจและไม่สมัครใจ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการมีส่วนร่วมของ United Nation, Department of International Economic and Social Affairs (อ้างถึงในประภาศรี พิทักษ์สินสุข, 2532, น. 29) คือ การมีส่วนร่วมแบบเป็นไปเอง การมีส่วนร่วมแบบชักนำ การมีส่วนร่วมแบบบังคับ ซึ่งในการมีส่วนร่วมทำให้แรงงานเข้าถึงโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมที่รัฐบาลจัดสรรให้และสามารถพึ่งตนเองได้

การสนับสนุนทางสังคม

การสนับสนุนทางสังคม ได้แก่ ได้รับการยอมรับในความคิด ความรู้ ความสามารถ จากคนในชุมชน ได้รับมอบหมายในหน้าที่หน้าที่หนึ่งในการรวมกลุ่มในชมรมและเมื่อประสบปัญหาสามารถขอความช่วยเหลือจากแหล่งต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการพึ่งตนเองด้านสุขภาพอนามัยที่ดี ร้อยละ 94.4 ด้านสัมพันธภาพและความอบอุ่นในชุมชน/ครอบครัว ร้อยละ 91.5 ด้านความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพ ร้อยละ 88.7 และด้านเศรษฐกิจ ร้อยละ 85.9 เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์พบว่า การดำเนินโครงการ/กิจกรรมต่าง ๆ จะสำเร็จไม่ได้ถ้าขาดการสนับสนุนทางสังคม ซึ่งโครงการหรือบริการหรือกิจกรรมที่รัฐบาลจัดสรร ให้ได้รับการสนับสนุนจากบุคคลในครอบครัว ชมรม องค์กร สมาคม เป็นต้น สิ่งที่ได้รับจากการสนับสนุนทางสังคมนั้นมีทั้งในด้านเงิน สิ่งของ ข้อมูลข่าวสาร การยอมรับ การยกย่องและการเห็นคุณค่า ซึ่งเป็นการสนับสนุนทางสังคมช่วยให้โครงการหรือบริการหรือกิจกรรมต่าง ๆ บรรลุเป้าหมายและปัญหาลดลง ทำให้แรงงานสามารถเข้าถึงโครงการหรือบริการหรือบริการที่รัฐจัดสรรให้และสามารถพึ่งตนเองได้ โดยการสนับสนุนทางสังคมแต่ละคนมีหลากหลายรูปแบบ ซึ่งสอดคล้องกับ สุภาภรณ์ ด่วงแพง (อ้างถึงใน กมลทิพย์ เย็นใจ, 2538, น. 17-18) ได้รวบรวมประเภทของการสนับสนุนทางสังคมไว้ ดังนี้ ความผูกพันใกล้ชิดสนิทสนมทำให้รู้สึกว่าได้รับความรัก เอาใจใส่ การเป็นส่วนหนึ่งของสังคม เป็นการร่วมกิจกรรมทางสังคมก่อให้เกิดการแบ่งปันแลกเปลี่ยนหรือระดมความคิด การได้รับคำแนะนำชี้แจงเป็นความสัมพันธ์ในช่วงที่บุคคลเผชิญภาวะตึงเครียดหรือภาวะวิกฤติ ต้องการปลอบใจ กำลังใจ คำแนะนำ การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสารโดยให้ข้อมูลความรู้ต่าง ๆ ทำให้บุคคลปฏิบัติตัวได้ถูกต้องเหมาะสม